

สารวุฒิสภา

ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖

ISSN : ๐๘๕๘-๖๙๙๓

พระที่นั่งอนันตสมาคม

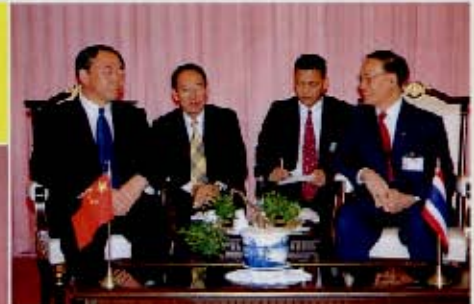
วันสถาปนารัฐสภา ครบรอบ ๗๑ ปี

วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๖

เป็นวันสถาปนารัฐสภา ๗๑ ปี โดยมี นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานรัฐสภา พร้อมด้วยสมาชิกรัฐสภา ข้าราชการรัฐสภา ฝ่ายการเมือง ข้าราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เข้าร่วมพิธีบวงสรวง พระวิญญูญาณอดีตพระมหากษัตริย์ และพิธีสงฆ์โดยพร้อมเพรียงกัน หลังจากนั้นประธานรัฐสภาได้มอบเครื่องราชอิสริยาภรณ์ แก่ข้าราชการรัฐสภาสามัญ

เข้าเยี่ยมคารวะ

วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ให้การรับรอง นายเคอร์ชิด เอ็ม.คอสูรี (Mr. Khurshid M. Kosuri) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน ในโอกาสเข้าเยี่ยมคารวะ ณ ห้องรับรองพิเศษ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ให้การรับรอง Mr. Hao Qing - hui รองนายกรัฐมนตรีเมืองหยิงไย่ว สาธารณรัฐประชาชนจีน ในโอกาสเข้าเยี่ยมคารวะ ณ ห้องรับรองพิเศษ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒

ผู้ดำเนินเรื่องและจัดพิมพ์: ความร่วมมือของธุรกิจและผู้ประกอบการรายวัน

กระทรวงสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (บางประเทศ) 23 มิถุนายน 2546

วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๖

นายประพัฒน์ ปัญญาชาติรักษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มอบเข็มเกียรติคุณแก่ คุณหญิงชาติชาย โสภณพนิช นายกสมาคมสร้างสรรค์ไทย "ดาวีเคซ" ในฐานะที่เป็นผู้ก่อตั้ง "ดาวีเคซ" ซึ่งได้ดำเนินงานรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อมต่อสังคมมาอย่างต่อเนื่อง ๑๙ ปีแล้ว ณ โรงแรมเจดับบลิว แมริออท

จากปก

ภาพวาด "พระที่นั่งอนันตสมาคม" พระที่นั่งองค์นี้สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๐ ในสมัยรัชกาลที่ ๕ แล้วเสร็จในสมัยรัชกาลที่ ๖ เพื่อใช้เป็นที่ประชุมสำคัญของแผ่นดิน ปัจจุบันใช้ในโอกาสประกอบรัฐพิธีที่สำคัญ เช่น รัฐพิธีเปิดประชุมสมัชชาสามัญประจำปีครั้งแรกของรัฐสภา ฯลฯ และเปิดให้ประชาชนทั่วไป เข้าชมในวันเด็กแห่งชาติของทุกปี
ภาพ : สวณีย์ รักพวงษ์

สารบัญ

คู่มือผู้ให้ฟัง	๒
เราและโลก	๓
โครงสร้างของรัฐสภาไทย	๖
รายงานการเดินทางไปร่วมประชุม "การสร้างสันติภาพ" ฯ	๑๑
สถานการณ์กฎหมายฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทย	๑๕
สรุปผลการประชุมวุฒิสภา	๑๘
ความประทับใจในรัฐสภา	๒๕
ส.ว. จำเริญบอกเล่าเก้าสิบ	๒๙
สิทธิของประชาชนในการเข้าชื่อตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ คนขึ้นไป	๓๐
กฎหมายน่ารู้	๓๗
ศาลปกครองกับบทบาทหน้าที่ในการปกป้องสิทธิของประชาชนฯ	๓๙
โครงการเสริมสร้างความพร้อมแก่ชุมชนท้องถิ่น จังหวัดนครสวรรค์	๔๑
เกร็ดภาษา	๔๓

สารจากบรรณาธิการ

ในอีกไม่กี่เดือนข้างหน้านี้ คณะกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภา จำนวนยี่สิบเอ็ดคนก็จะครบวาระสองปีนับแต่วันที่วุฒิสภามีมติเลือกตั้ง ซึ่งขณะนี้ได้มีการตั้งคณะกรรมาธิการสามัญเพื่อสรรหาสมาชิกให้ดำรงตำแหน่งกรรมาธิการสามัญประจำวุฒิสภา ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๗๖ คงต้องติดตามกันต่อไปว่าจะเกิดความเปลี่ยนแปลงในแวดวงวุฒิสภามากน้อยเพียงใด อันจะส่งผลกระทบต่อแนวทางในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของคณะกรรมาธิการแต่ละคณะ และส่งผลกระทบต่อ

ประเทศชาติสืบไป ซึ่งหากมีผลความคืบหน้าเป็นประการใดในเรื่องดังกล่าวสารวุฒิสภา จะได้รวบรวมข้อมูลมานำเสนอต่อท่านผู้อ่านต่อไป

สำหรับสารวุฒิสภาในฉบับนี้ ยังคงมีเนื้อหาสาระที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เช่น "รายงานการเดินทางไปร่วมประชุมการสร้างสันติภาพ ณ ประเทศอิสราเอล ดินแดนแห่งเสียงระเบิดพลีชีพ" โดย ส.ว.ประทีป อึ้งทรงธรรม "สถานการณ์กฎหมายฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทย"

ท้ายนี้ คณะผู้จัดทำสารวุฒิสภา ขอขอบพระคุณสมาชิกวุฒิสภา และผู้เขียนทุกท่านรวมทั้งส่วนสารนิเทศ สำนักงานศาลปกครอง ที่ให้ความอนุเคราะห์บทความต่างๆ หวังว่าท่านผู้อ่านจะได้รับสาระความรู้ และติดตามสารวุฒิสภาตลอดไป

โดย วิมล ดั่งคนอนุรักษ์
สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร

เด็ก กับความรุนแรง

ระยะหลังนี้มีปรากฏการณ์ที่ “เด็ก” กระทำการรุนแรงขึ้นหลายครั้งในหลายลักษณะ เช่น

๑. กระทำรุนแรงต่อตนเอง ได้แก่ การทำร้ายตัวเองจนถึงการฆ่าตัวตาย
๒. กระทำรุนแรงต่อผู้อื่น ได้แก่ การทำร้ายผู้อื่นหรือข่มขืนผู้อื่นหรือฆ่าผู้อื่น
๓. กระทำการรุนแรงอื่นๆ ได้แก่ การทำร้ายสัตว์ ก่อจราจลเผาคุก หรือโยนระเบิดใส่รถโดยสาร

สังคมจึงมีคำถามตามมามากมายว่า “ทำไมเด็กถึงได้มีพฤติกรรมเช่นนี้”

คำตอบในเบื้องต้น ภายใต้การวิเคราะห์จากนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา และบรรดาครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ได้ความว่า การที่เด็กมีพฤติกรรมเช่นนี้เพราะมีพื้นฐานมาจาก

๑. การเลี้ยงดูที่ผิดพลาดจากครอบครัว ตั้งแต่เลี้ยงดูประคบประหงมจนเหมือน “ไข่ในหิน” ที่ใครแตะไม่ได้ แพ้หรือผิดหวังไม่ได้ การเลี้ยงดูลักษณะนี้จะทำให้เด็กประาะบางทางอารมณ์ เมื่อผิดหวังอย่างรุนแรงขึ้นมาก็จะหาทางออกไม่เป็น นอกจากการ “ทำร้ายตัวเองหรือฆ่าตัวตายหนีปัญหา” ขณะเดียวกันก็มีการเลี้ยงดูแบบ “ใช้ความรุนแรง” ต่อกัน เด็กจะถูกทุบตี ต่ำทอ หรือขบไล่ โส่ง ชีวิตของเด็กที่อยู่ในครอบครัวลักษณะเช่นนี้ จึงเป็นเด็กที่สะสม “ความทุกข์ ความเหงา” และเต็มไปด้วย “ความคับข้องใจ” ว่าทำไมชีวิตถึงเป็นเช่นนี้ ความรังเกียจชิงชังตนเองจึงพอกพูนขึ้นจนกลายเป็น “ความคับแค้นใจ” ที่สามารถระเบิดอารมณ์เช่นนี้ออกมาได้ในเวลาทีรวดเร็ว

๒. ครูอาจารย์ใส่ใจในอารมณ์ความรู้สึกของเด็กมีน้อย ระบบการเรียนการสอนจึงเน้นหนักที่ให้เด็ก “มีความรู้ ใต้เต้าเข้าสู่มหาวิทยาลัย” เด็กที่เรียนดีและตั้งใจเรียนจึงได้รับความสนใจมาก ต่างจากเด็กเรียนช้า หรือเด็กชนที่ไม่ได้รับการเหลียวแลใส่ใจที่เพียงพอ เด็กเหล่านี้จึงพัฒนาตนเองไปสู่การมีพฤติกรรมที่ “เรียกร้องความสนใจ” หรือ “ละทิ้งการเรียนไปสู่สถานการณ์อื่นที่ตื่นเต้นกว่าและให้ความสำคัญกับตนเองมากกว่า” ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นอบายมุขและสถานบริการต่างๆ โอกาสในการติดยา มีเงินมา ขาดสติ และเดินชีวิตพลาดจึงมีสูง การใช้ความรุนแรงต่อกันจึงมีอยู่เสมอๆ

ทั้งสองประการโดยสรุปเช่นนี้ พิจารณาให้ถี่ถ้วนแล้ว สามารถป้องกันแก้ไขได้ไม่ยาก นั่นคือการหวนกลับไปใส่ใจ การดูแลลูกหลานอย่างจริงจังและปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนให้ใส่ใจในอารมณ์ความรู้สึกของเด็กๆ มากขึ้น รวมไปถึงการลดสื่อที่เราความรุนแรงลงให้มาก เราทั้งหลายที่เป็นผู้ใหญ่ก็จะต้องมานั่งเสียใจเหมือนเช่นเหตุการณ์ที่ผ่านมา มา มีใจหรือ

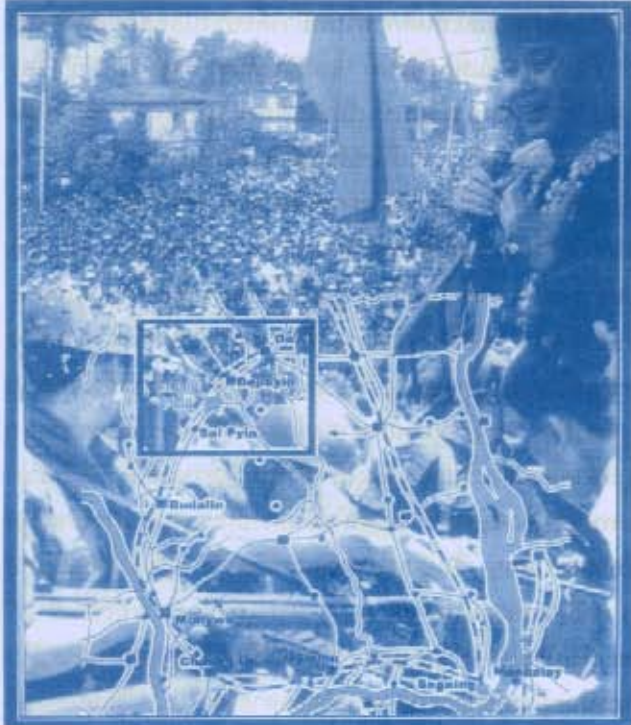
ดอกไม้ในใจ

ถ้าพูดถึงดอกไม้ในเชิงสัญลักษณ์เชื่อว่าหลายคนจะคิดถึงผู้หญิง อีกทั้งผู้หญิงและดอกไม้ต่างเป็นสิ่งซึ่งทำให้โลกนี้สวยงามและน่าอยู่ยิ่งนัก ณ ที่นี้จะขอพูดถึงดอกไม้ดอกหนึ่งใใจของใครหลายคนซึ่งก็คือผู้หญิงที่ชื่อ ออง ซาน ซูจี

จากเหตุการณ์ชุมนุมใจดีขบวนการของนาง ออง ซาน ซูจี เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ขณะอยู่ระหว่างการทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกพรรคสันนิบาตชาติเพื่อประชาธิปไตยหรือพรรคเอ็นแอลดีทางภาคเหนือพม่า ซึ่งนำไปสู่การควบคุมตัวนางอองซาน ซูจี และสมาชิกพรรคเอ็นแอลดีจำนวน ๑๔ คนที่ร่วมเดินทางไปด้วย รวมทั้งยังมีผู้บาดเจ็บ และเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ รัฐบาลทหารพม่ายังปิดสำนักงานใหญ่และสาขาต่างๆ ทั้งหมดของพรรคเอ็นแอลดีอย่างไร้กำหนด คณะกรรมการการต่างประเทศ วุฒิสภา จึงได้มีการออกแถลงการณ์แสดงความรู้สึกเศร้าลลใจ และมีความกังวลใจอย่างยิ่งต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต่อนางออง ซาน ซูจี ซึ่งเป็นผู้นำพรรคการเมืองที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนเมื่อ ปี ๒๕๓๓ และเป็นบุคคลที่ได้รับการยกย่องอย่างกว้างขวางทั่วโลกว่าเป็นสัญลักษณ์ของการเรียกร้องประชาธิปไตยอย่างสันติ โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ได้ออกแถลงการณ์ประณามการกระทำของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง ตลอดจนความล้มเหลวของรัฐบาลพม่าในการสร้างบรรยากาศทางการเมืองที่ไม่สามารถให้ความปลอดภัยแก่นางออง ซาน ซูจี

และสมาชิกพรรคเอ็นแอลดีในการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่สุดประการหนึ่งของข้อตกลงในกระบวนการเจรจาเพื่อสร้างความปรองดองแห่งชาติในพม่าที่

ริเริ่มขึ้นภายใต้การสนับสนุนของสหประชาชาติเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๔๓ โดยได้เรียกร้องให้รัฐบาลพม่าดำเนินการสืบสวนสอบสวน และดำเนินคดีต่อกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังอย่างโปร่งใส รวมทั้งเรียกร้องให้รัฐบาลพม่าตรวจสอบ และชี้แจงข้อมูลตามที่ปรากฏรายงานข่าวว่า สมาคมเพื่อเอกภาพ และการพัฒนา หรือ ยูเอสดีเอ ซึ่งเป็นกลุ่มการเมืองที่จัดตั้งขึ้น โดยรัฐบาลทหารพม่าเมื่อปี ๑๙๙๓ เป็นแกนนำในเหตุการณ์ ชุมโงมตีฆบวรนยนต์ของนางออง ซาน ซูจี รวมทั้งการข่มขู่และ ทำร้ายสมาชิกพรรคเอ็นแอลดีที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง

คณะกรรมการสิทธิการต่างประเทศ วุฒิสภา ยังได้ออกมา เรียกร้องให้รัฐบาลพม่าปล่อยตัวนางออง ซาน ซูจี และสมาชิก พรรคเอ็นแอลดีให้เป็นอิสระและไม่มีเงื่อนไข รวมทั้งอนุญาต ให้นางออง ซาน ซูจี และสมาชิกพรรคเอ็นแอลดี รวมทั้ง พรรคการเมืองอื่นๆ สามารถดำเนินกิจกรรมเพื่อสร้างความเป็น ประชาธิปไตยและสันติภาพในพม่าได้อย่างปลอดภัยปราศจาก การข่มขู่คุกคามทุกรูปแบบ และยังเห็นว่า รัฐบาลไทย และ รัฐบาลสมาชิกอาเซียนจำเป็นต้องดำเนินการทางการทูต อย่างแข็งขันมากกว่านี้เพื่อชักจูงให้รัฐบาลพม่าฟื้นฟูบรรยากาศ ทางการเมืองที่เอื้ออำนวยต่อกระบวนการเจรจาเพื่อสร้างความ ประองตองแห่งชาติ สันติภาพ และประชาธิปไตยโดยเร็วที่สุด เพราะเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้มีผลกระทบจำกัดอยู่เฉพาะ ภายใตพม่า แต่ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา การกดขี่ทางการเมือง ความล้มเหลวทางเศรษฐกิจ และปัญหาความขัดแย้งที่เกิดขึ้น จากนโยบายของรัฐบาลพม่าส่งผลกระทบต่อวงกว้างขวางต่อ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งในทางความมั่นคง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และภาพพจน์ในสายตาประชาคมระหว่างประเทศ โดยเฉพาะไทย ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านใกล้ชิดได้รับผลกระทบโดยตรง จากปัญหาความไม่สงบตามแนวชายแดนและการทะลักเข้ามา ของผู้อพยพ การไม่ดำเนินการใดๆ เพื่อคลี่คลายสถานการณ์ใน พม่าโดยอ้างหลักการไม่แทรกแซงกิจการภายในเป็นนโยบายที่

ต้องทบทวน และไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน

จากเหตุการณ์ชุมนุมโงมตีฆบวรนยนต์ของนาง ออง ซาน ซูจีในระหว่างการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองร่วมกับ สมาชิกพรรคเอ็นแอลดี ทางภาคเหนือของพม่าในช่วงเวลาที่ผ่าน มาจนนำไปสู่การควบคุมตัวนางซูจีและสมาชิกพรรคเอ็นแอลดี นั้น เหตุการณ์ในทำนองนี้มีขึ้นเกิดขึ้นเป็นครั้งแรกแต่เป็นเรื่อง ที่เกิดขึ้นอยู่หลายครั้งหลายครา การถูกควบคุมตัว การปล่อยตัว จะเกิดขึ้นเป็นระยะ ส่วนคำอธิบายที่ว่าด้วยการสร้างบรรยากาศ ทางการเมืองที่เหมาะสมตามข้อตกลงในกระบวนการเจรจาเพื่อ สร้างความปรองดองแห่งชาตินั้นก็เพียงภาพลวงของรัฐบาล ทหารพม่าต่อประชาคมโลก อีกทั้งจากหลักการไม่แทรกแซง

กิจการภายในของภาคีสมาชิกอาเซียน ถึงแม้จะมีการประชุม อาเซียน ณ กรุงพนมเปญในช่วงเวลาที่ผ่านมาก ผลการประชุม จึงเป็นเพียงถ้อยแถลงที่ขาดน้ำหนักและไร้แรงกดดันใดๆ เพราะ เป็นเพียงการแสดงออกถึงความหวังว่ารัฐบาลทหารพม่าจะยกเลิก การควบคุมตัวนางซูจีและสมาชิกพรรคโดยเร็วเท่านั้น

เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ที่ผ่านมาก สมาชิกพรรค เอ็นแอลดีซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็น ส.ส. ได้นำชาวพม่า ๒ คนที่อ้างว่า เป็นผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์การโงมตีฆบวรนยนต์ของนางซูจีในวันนั้น ซึ่งได้หลบหนีมายังประเทศไทยและขอมาให้ข้อมูลกับนายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ ประธานคณะกรรมการสิทธิการต่างประเทศ ณ รัฐสภา รวมทั้งได้ยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า ในการเดินทางไปร่วมกิจกรรมทางการเมืองของนางซูจินั้นมีผู้ ให้การสนับสนุนจำนวนมากแต่ก็มีกลุ่มที่ติดตามก่อวินาศกรรมตลอด จนถึงจุดที่เกิดเหตุก็มีกลุ่มคนเข้าโงมตีฆบวรนยนต์ด้วย ขนถ่ายของรถ และไม่จนกระทั่งจรดยนต์แตก ซึ่งนางซูจีเองก็นั่งอยู่ทาง ด้านซ้ายของรถ แม้ว่าทั้งสองคนจะไม่ยืนยันว่านางซูจีได้รับ บาดเจ็บหรือไม่แต่ยืนยันถึงการมีผู้เสียชีวิตในเหตุการณ์ดังกล่าว หลายคนและเขาเองก็จำเป็นต้องหนีเอาชีวิตรอดมายังประเทศไทย แม้จะรู้ว่าเป็นเรื่องผิดกฎหมาย แต่เพราะต้องการให้ ประชาคมโลกได้รับรู้ถึงความรุนแรงที่รัฐบาลทหารพม่ากระทำ

ต่อนางซูจีและสมาชิกพรรคเอ็นแอลดี

ไทยในฐานะประเทศที่อยู่ใกล้ชิดติดกัน แม้ว่าพม่าจะเป็นไม้เบื่อไม้เมากับมาแต่ในประวัติศาสตร์รัฐชาติในแบบไทยกับพม่าที่สั่งสมกันมาอย่างยาวนาน แต่หากโดยข้อเท็จจริงแล้วน่าจะเป็นเพียงประวัติศาสตร์การรบของอโยธยากับหงสาวดีเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ภาระหนักก็จะยังคงอยู่กับประเทศไทย โดยพิจารณาได้จากข้อมูลปัจจุบันที่บริเวณชายแดนไทย-พม่านั้นมีผู้หนีภัยเข้ามากกว่า ๒ แสนคนซึ่งส่วนใหญ่ก็คือชนกลุ่มน้อยชาติพันธุ์ต่างๆ ที่หลบหนีจากการถูกกดขี่ข่มเหงหรืออาจเรียกว่าหนีตายมายังบ้านเราหากในบ้านเมืองของตนมีความสงบสุข หากไม่เหลือมากกว่าแรงจริงๆ ก็คงไม่มีใครอยากจากบ้านเกิดเมืองนอนมาตกระกำลำบากในต่างแดนหรอก ถึงแม้จะต้องหลบๆ ซ่อนๆ เพราะเข้ามาอย่างผิดกฎหมายหรือถึงแม้ค่ายผู้หนีภัยในประเทศไทยจะไม่สุภาพเหมือนคนกับอยู่บ้านแต่ก็ยังคงต้องตายอยู่ในพม่ามิใช่หรือ

เหตุการณ์ทางการเมืองในพม่าคงจะดำรงอยู่อย่างนี้ไปอีกนานแม้ว่าจะมีแรงกดดันจากประชาคมโลกมากขึ้นเรื่อยๆ รัฐบาลทหารพม่าในนามของสภาสันติภาพและการพัฒนาแห่งรัฐหรือเอสพีดีซีนั้นถูกประณามจากทุกสารทิศยกเว้นรัฐบาลบางประเทศที่คิดคล้ายๆ กัน รัฐบาลไทยเองก็ควรจะได้มีการทบทวนในเชิงนโยบาย เพราะบางครั้งบางทีการให้ความช่วยเหลือ การเป็นกระบอกเสียง การไปร่วมลงทุน หรืออะไรก็ตามกับรัฐบาลทหารพม่าเพื่อหวังให้ความสัมพันธ์ไทย-พม่า ระดับรัฐบาลดีขึ้น ในขณะที่ประชาชนของพม่ายังต้องอพยพหลบหนีภัยคุกคามหรือหนีตายมายังบ้านเราเพราะรัฐบาลทหารพม่ามีการบังคับใช้แรงงานเยี่ยงทาส การปล่อยยให้ทหารข่มขืนชาวบ้าน และอื่นๆ แม้จนถึงปัจจุบันรัฐบาลทหารพม่าเองก็ยังคงมีความสุขอยู่ในอำนาจแต่ประชาชนพม่าและกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในพม่าต้องต่อสู้กับการกดขี่ข่มเหงและความอดอยากยากจน เราในฐานะคนไทยจะสนับสนุนให้รัฐบาลไทยไปสนับสนุนรัฐบาลทหารพม่ากดขี่ข่มเหง จึงแก่ประชาชนพม่าอยู่ติดต่อไปกระนั้นหรือ

สัมภาษณ์: กิ่งกมล นพประเสริฐ

หากในบ้านเมืองของตน

มีความสงบสุข

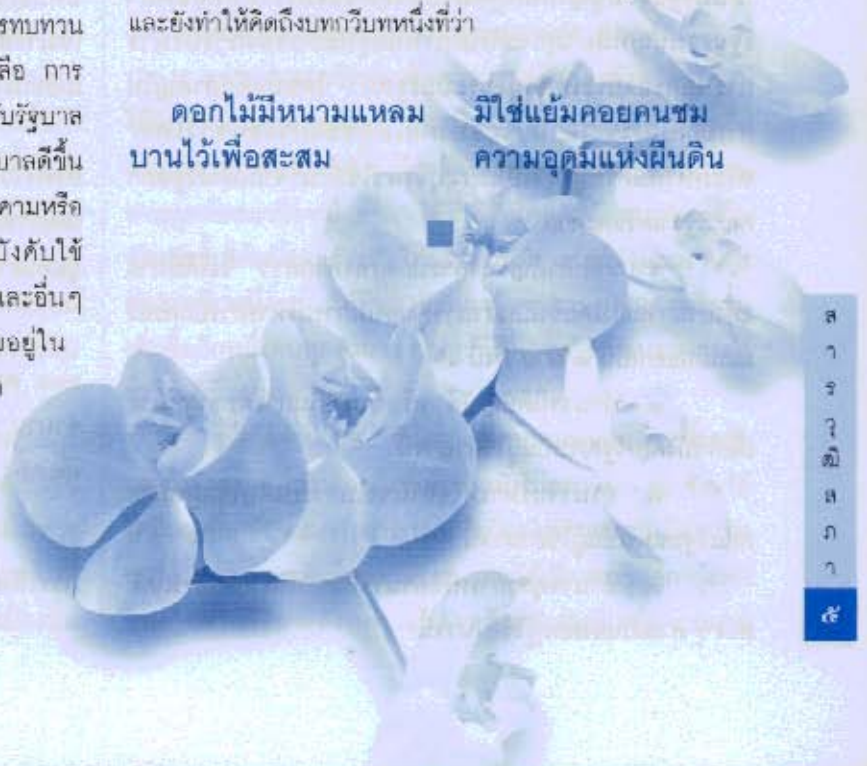
หากไม่เหลือบ่ากว่าแรงจริงๆ ก็คง
ไม่มีใครอยากจากบ้านเกิดเมืองนอน
มาตกระกำลำบากในต่างแดนหรอก

วันนี้นางออง ซาน ซูจี ในฐานะผู้นำพรรคเอ็นแอลดี ผู้ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ ยังคงมีลมหายใจ ยังคงมีจิตใจมุ่งมั่นในการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยในพม่าต่อไป ความกล้าหาญและเด็ดเดี่ยวของดอกไม้ดอกนี้เป็นเรื่องที่มีผู้เขียนศรัทธา และยังทำให้คิดถึงบทกวีบทหนึ่งที่ว่า

ดอกไม้มีหนามแหลม
บานไว้เพื่อสะสม

มิใช่แยมคอยคนชม
ความอุดมแห่งผืนดิน

โครงสร้าง ของ รัฐสภาไทย

เรียบเรียงโดย นพดล สุระสังวาลย์
สำนักประชาสัมพันธ์

นับแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยได้มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศตลอดมา รัฐธรรมนูญที่มีมาทุกฉบับได้กำหนดรูปแบบของการบริหารการปกครองประเทศอยู่ในระบบรัฐสภา โดยมีหลักสำคัญในการปกครองว่า “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย” พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรีและศาล

จากหลักสำคัญของการปกครองดังกล่าว จึงได้มีการแบ่งอำนาจอธิปไตยซึ่งเป็นอำนาจสูงสุดในการบริหารการปกครองแผ่นดินออกเป็น ๓ ฝ่าย ดังนี้

๑. อำนาจนิติบัญญัติ หรืออำนาจในการตรากฎหมาย เพื่อให้บังคับ รัฐสภาเป็นผู้ใช้อำนาจนี้
๒. อำนาจบริหารหรืออำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย คณะรัฐมนตรีเป็นผู้ใช้อำนาจนี้
๓. อำนาจตุลาการหรืออำนาจในการพิพากษาอรรถคดีต่างๆ ศาลเป็นองค์กรผู้ใช้อำนาจนี้

อำนาจทั้งสามจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แต่จะสัมพันธ์กันในลักษณะไหน มากน้อยเพียงไร ย่อมขึ้นอยู่กับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฉบับนั้นๆ ในอันที่จะกำหนดให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์บ้านเมืองที่ได้ผันแปรเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ยังคงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภา โดยกำหนดโครงสร้างของรัฐสภาในรูปแบบของสองสภา คือ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

สภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๕๐๐ คน โดยเป็นสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อจำนวน ๑๐๐ คน และสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จำนวน ๔๐๐ คน

๑. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่มาจาก การเลือกตั้งตามบัญชีรายชื่อ
ประเภทนี้พรรคการเมืองจะดำเนินการจัดทำบัญชีรายชื่อ

ผู้สมัครรับเลือกตั้งชั้นพรรคละหนึ่งบัญชี ไม่เกินบัญชีละ ๑๐๐ คน และยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อนวันเปิดสมัครรับเลือกตั้ง ซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

รายชื่อของบุคคลในบัญชีรายชื่อจะต้อง

๑. ประกอบด้วยรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งจากภูมิภาคต่างๆ อย่างเป็นธรรม

๒. ไม่ซ้ำกับรายชื่อในบัญชีที่พรรคการเมืองอื่นจัดทำขึ้น และไม่ซ้ำกับรายชื่อของผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

๓. จัดทำรายชื่อเรียงตามลำดับหมายเลข

หากบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใดได้คะแนนเสียงน้อยกว่าร้อยละห้าของจำนวนคะแนนเสียงรวมทั้งประเทศ ให้ถือว่าไม่มีผู้ใดในบัญชีนั้นได้รับเลือกตั้ง และมีให้นำคะแนนเสียงดังกล่าวมารวมคำนวณเพื่อหาสัดส่วนจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะมีสิทธิออก

เสียงลงคะแนนเลือกบัญชีรายชื่อ

ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมือง

จัดทำขึ้น โดยจะเลือกบัญชีรายชื่อ

ใดบัญชีรายชื่อหนึ่งเพียงบัญชีเดียว

เท่านั้น และให้ถือเขตประเทศเป็น

เขตเลือกตั้ง

วิธีคำนวณสัดส่วนคะแนน

เสียงที่บัญชีรายชื่อของพรรคการเมือง

แต่ละพรรคได้รับ ให้คำนวณจากสัดส่วน

ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่จะได้รับเลือกในแต่ละ

พรรคการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้รวมผลการนับคะแนนทั้งหมด

ที่พรรคการเมืองได้รับคะแนนจากบัญชีรายชื่อของ

พรรคการเมืองนั้น

(๒)ให้นำคะแนนจากบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองที่

ได้รับคะแนนน้อยกว่าร้อยละห้าของจำนวนคะแนนที่นับได้ทั้งหมด

ตาม (๑) หักออกโดยไม่นำมารวมคำนวณสัดส่วนผู้สมัครรับ

เลือกตั้ง

(๓)ให้นำคะแนนรวมทั้งเหลือภายหลังจากได้หักคะแนน

แล้วตาม (๒)หารด้วยหนึ่งร้อย ผลลัพธ์ที่ได้ถือเป็นจำนวน

คะแนนเฉลี่ยต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งคน

(๔) ในการคำนวณหาจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ซึ่งแต่ละพรรคการเมืองจะพึงได้รับให้นำคะแนนรวมของบัญชี

รายชื่อแต่ละพรรคการเมืองที่ได้รับคะแนนร้อยละห้าขึ้นไปหาร

ด้วยจำนวนคะแนนเฉลี่ยตาม (๓) ผลลัพธ์ที่เป็นจำนวนเต็ม

ที่ได้รับ คือ จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่พรรคการเมืองนั้น

ได้รับ โดยเรียงลำดับจากรายชื่อแรกของบัญชีรายชื่อเป็นลำดับไป

(๕) ในกรณีที่จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับรวมกันทุกพรรคการเมืองมีจำนวนไม่ครบหนึ่งร้อยคน ให้พรรคการเมืองที่มีผลลัพธ์ตาม (๔) เป็นเขตที่มีจำนวนมากที่สุดได้รับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เรียงตามลำดับจนกว่าจะมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่พรรคการเมืองทั้งหมดได้รับรวมกันครบจำนวน ๑๐๐ คน

จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมืองที่จะได้รับผลการคำนวณดังกล่าวนี้ จะต้องไม่เกินจำนวนตามที่ปรากฏไว้ในบัญชีรายชื่อที่พรรคการเมืองนั้นได้จัดทำขึ้น

ให้ถือว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งซึ่งมีรายชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อของแต่ละพรรคการเมืองได้รับเลือกตั้งเรียงตามลำดับจากหมายเลขต้นบัญชีลงไปตามจำนวนสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่คำนวณได้สำหรับบัญชีรายชื่อนั้น

๒. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่มาจาก การเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ประเภทนี้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้เขตละหนึ่งคน

การคำนวณเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน ให้คำนวณจากจำนวนราษฎรทั้งประเทศตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรที่ประกาศในปฏิสัปดาห์ก่อนมีที่มีการเลือกตั้งเฉลี่ยด้วยจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๔๐๐ คน

จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละจังหวัดจะพึงมีให้นำจำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคนที่คำนวณได้ มาเฉลี่ยจำนวนราษฎรในจังหวัดนั้น จังหวัดใดมีราษฎรไม่ถึงเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้นได้หนึ่งคนจังหวัดใดมีราษฎรเกินเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้นเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนทุกจำนวนราษฎรที่ถึงเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน

เมื่อได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละจังหวัดแล้วถ้าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังไม่ครบ ๔๐๐ คน จังหวัดใดมีเศษที่เหลือจากการคำนวณมากที่สุดให้จังหวัดนั้นมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นอีก ๑ คน และให้เพิ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวิธีการดังกล่าวแก่จังหวัดที่มีเศษที่เหลือจากการ

หากบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใดได้คะแนนเสียงน้อยกว่าร้อยละห้าของจำนวนคะแนนเสียงรวมทั้งประเทศ ให้ถือว่าไปบัญชีรายชื่อในบัญชีนั้นได้รับเลือกตั้ง

จำนวนในลำดับรองลงมา ตามลำดับจนครบ ๔๐๐ คน

จังหวัดใดมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ไม่เกิน ๑ คน ให้ถือเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง และจังหวัดใดมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เกิน ๑ คน ให้แบ่งเขตจังหวัดออกเป็นเขตเลือกตั้งมีจำนวนเท่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่พึงมี โดยจัดให้แต่ละเขตเลือกตั้งมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ คน

จังหวัดใดมีการแบ่งเขตเลือกตั้งมากกว่า ๑ เขต ต้องแบ่งพื้นที่ของเขตเลือกตั้งแต่ละเขตให้ติดต่อกัน และต้องให้จำนวนราษฎรในแต่ละเขตใกล้เคียงกัน

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมือง จัดทำขึ้นเพียงบัญชีเดียว และมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งในเขตเลือกตั้งนั้นได้ ๑ คน

การเลือกตั้งให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ

การนับคะแนนกระทำโดยการนับคะแนนของทุกหน่วยเลือกตั้งรวมกัน และประกาศผลโดยเปิดเผย ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่งเพียงแห่งเดียวในเขตเลือกตั้งนั้นตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง
- (๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เว้นแต่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ สมาชิกวุฒิสภา
- (๔) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง แต่เพียงพรรคเดียวนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกัน ไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน
- (๕) ผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้
 - (ก) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง
 - (ข) เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง หรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นในจังหวัดนั้น

(ค) เป็นบุคคลซึ่งเกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง

(ง) เคยศึกษาในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๒ ปีการศึกษา

(จ) เคยรับราชการหรือเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๒ ปี

ลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่มีให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

๑. ตติยาเสพติดให้โทษ
๒. เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี
๓. เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเนื่องจากวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช หรืออยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

๔. ต้องคำพิพากษาให้จำคุก และถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

๕. เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป โดยให้พ้นโทษมาไม่ถึงห้าปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

๖. เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

๗. เคยต้องคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะจํารายผิดปกติ หรือ มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

๘. เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ นอกจากข้าราชการการเมือง

๙. เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

๑๐. เป็นสมาชิกวุฒิสภา

๑๑. เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจหรือของราชการส่วนท้องถิ่นหรือเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ

๑๒. เป็นกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครอง กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

๑๓. อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

๑๔. เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง

และยังไม่ทันกำหนดห้าปี นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติจนถึงวันเลือกตั้ง
คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

๑. มีสัญชาติไทย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการ
แปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี

๒. มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๑ มกราคม
ของปีที่มีการเลือกตั้ง และ

๓. มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งมาแล้วเป็น
เวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่อยู่นอกเขตเลือกตั้งที่ตนมีชื่ออยู่ใน
ทะเบียนบ้านหรือมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งเป็น
เวลาน้อยกว่าเก้าสิบวันหรือมีถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักร

ย่อมมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง ทั้งนี้ตาม
เกณฑ์ที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ
สมาชิกวุฒิสภามีบัญญัติ

**บุคคลต้องห้ามมิให้ใช้
สิทธิเลือกตั้ง**

๑. วิกลจริต หรือจิต
พั่นเพี้ยนไม่สมประกอบ

๒. เป็นภิกษุ สามเณร
นักพรต หรือนักบวช

๓. ต้องคุมขังอยู่โดย
หมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบ
ด้วยกฎหมาย

๔. อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอน
สิทธิเลือกตั้ง

**วาระในการดำรงตำแหน่ง
สมาชิกสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เริ่มตั้งแต่วัน
เลือกตั้ง**

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีวาระในการดำรงตำแหน่ง
คราวละ ๕ ปี นับแต่วันเลือกตั้ง

หากมีกรณีใดๆ ที่ทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มี
จำนวนไม่ครบ จะต้องมีการเลือกตั้งจนครบจำนวน ภายใน
กำหนดเวลา ๔๕ วัน และให้สมาชิกผู้ได้รับเลือกตั้งเข้ามาอยู่ใน
ตำแหน่งได้เพียงเท่าอายุของสภาผู้แทนราษฎรที่เหลืออยู่

และเมื่ออายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง พระ
มหากษัตริย์จะได้ทรงตราพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไป ซึ่งต้อง
กำหนดวันเลือกตั้งภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่อายุของสภา
ผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง และวันเลือกตั้งนั้นต้องกำหนดวันเดียวกัน
ทั่วราชอาณาจักร

ในกรณีที่มีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ต้องกำหนดวัน
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไปภายใน
๖๐ วัน และวันเลือกตั้งนั้นต้องกำหนดเป็นวันเดียวกันทั่ว
ราชอาณาจักร การยุบสภาผู้แทนราษฎรจะกระทำได้เพียงครั้งเดียว
ในเหตุการณ์เดียวกัน

**วุฒิสภา ประกอบด้วย สมาชิกซึ่งราษฎรเลือกตั้ง
จำนวน ๒๐๐ คน**

การคำนวณจำนวนสมาชิกวุฒิสภาจะใช้การคำนวณ
เกณฑ์เช่นเดียวกับการคำนวณเกณฑ์จำนวนสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะออกเสียงลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับ
เลือกตั้งได้เขตละ ๑ คน ในกรณีที่จังหวัดใดมี

สมาชิกวุฒิสภาได้มากกว่า ๑ คน ให้ผู้สมัคร
รับเลือกตั้งที่ได้คะแนนสูงสุดเรียงตาม

ลำดับจนครบจำนวนที่จะมีได้ในจังหวัด
นั้น เป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง

**คุณสมบัติผู้มีสิทธิสมัครรับ
เลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา**

๑. มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

๒. มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
ในวันเลือกตั้ง

๓. สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

๔. มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง
ดังต่อไปนี้

ก. มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัคร
รับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๑ ปี
นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง

ข. เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดที่
สมัครรับเลือกตั้ง หรือเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหาร
ท้องถิ่นในจังหวัดนั้น

ค. เป็นบุคคลซึ่งเกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง

ง. เคยศึกษาในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่
สมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๒ ปีการศึกษา

จ. เคยรับราชการหรือเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน
ในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า ๒ ปี

**บุคคลต้องห้ามมิให้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็น
สมาชิกวุฒิสภา**

๑. เป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง

๒. เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือเคยเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร และพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

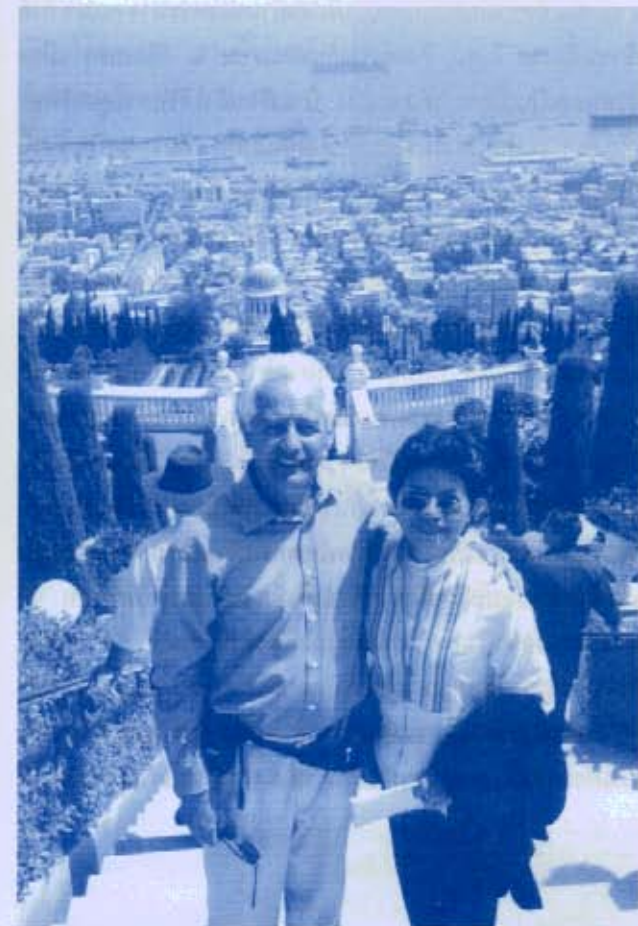

โครงการเสริมสร้างสันติภาพระหว่างชาวยิวและชาวปาเลสไตน์มาหลายสิบปี

รายงานการเดินทางไปร่วมประชุม “การสร้างสันติภาพ”

ณ ประเทศอิสราเอล ดินแดนแห่งเสียงระเบิดพลีชีพ

นางสาวประทีป อึ้งทรงธรรม

ส.ว.ประทีป อึ้งทรงธรรม และผู้ประสานงานการจัดประชุมสันติภาพ
เมืองหลวงเป็นภาพเมืองไฮฟาและที่ตั้งของศาสนายิว

ข่าวระเบิดพลีชีพที่เกิดขึ้นในวันออกกลางไม่ว่าจะเป็นในชาฮุดดาฮัมเบีย มอร็อกโก แลในอิสราเอล ได้สร้างความหวาดหวั่นให้กับประชาชนทั่วโลกไม่น้อย หลังจากได้ออกมาประท้วงสงครามสหรัฐกับอิรัก ขบวนการสันติภาพซึ่งได้เขียนหายไปพักใหญ่ ก็หันกลับมามุ่งคึกคักกับอีกว่า จะทำอย่างไรกับสถานการณ์ความรุนแรงของโลกที่กำลังเกิดขึ้น

โดย ประทีป อึ้งทรงธรรม
สมาชิกรัฐสภากรุงเทพมหานคร

ท่าน ส.ว.การุณ และดิฉันได้รับการเชิญเชิญโดยองค์กร Building a Culture Of peace ร่วมกับ The Jewish Arab Center for peace ให้เข้าร่วมประชุมที่อิสราเอล ดินแดนที่มีความขัดแย้งระหว่างชาวยิวและชาวปาเลสไตน์มาหลายสิบปี การเดินทางไปอิสราเอลครั้งนี้หากเปรียบเทียบกับการเดินทางไปประเทศอิรักเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๔๖ ต่างกันมาก เพราะอุปสรรคที่ขัดขวางเราไม่ให้เดินทางไปอิรักมาจากความปรารถนาดีของผู้คนรอบข้างและความห่วงใยของกระทรวงการต่างประเทศ ทำให้คณะที่จะเดินทางไปอิรักในขณะนั้นแทบจะออกเดินทางไม่ได้ แต่ด้วยความมุ่งมั่นของคณะทั้ง ๑๓ คน ก็ทำให้เราเดินทางไปประเทศอิรักขณะกำลังจะเกิดสงคราม และกลับมาด้วยความปลอดภัย ส่วนการเดินทางไปอิสราเอลในครั้งนี้เป็นไปด้วยความสะดวกและราบรื่น ซึ่งต้องขอขอบคุณเจ้าหน้าที่งานต่างประเทศ วุฒิสภา ที่ประสานงานให้การเดินทางทั้งสองครั้งประสบความสำเร็จด้วยดี มา ณ ที่นี้

การเดินทางไปร่วมประชุมสันติภาพที่ประเทศอิสราเอลในครั้งนี้ เพื่อสร้างกำลังใจให้กับผู้ที่ทำงานทางด้านสันติภาพ และเพื่อศึกษาสถานการณ์ความรุนแรงของความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตน์ และร่วมกันค้นหาทางเลือกที่ดีกว่าเพื่อนำไปสู่ข้อยุติความรุนแรงและสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นจริงโดยทั้งสองฝ่ายต่างเป็นผู้ที่ได้ประโยชน์ และประชาคมโลกก็ไม่ต้องหวังวิศวะว่าจะต้องสูญเสียผู้บริสุทธิ์ ที่เผชิญไปอยู่ในสถานการณ์ที่มีการวางระเบิดพลีชีพ อีกมากนักน้อยเพียงใด

เราออกเดินทางไปถึงสนามบินกรุงเทรวีฟ เวลา ๐๗.๑๕ น. ท่านเอกอัครราชทูต กาศิวัดน์ ประภักดิ์มานนท์ ท่านกงสุล มนต์ชัย พัทธินิ, คุณสัญญา วิทยากรฤกษ์ และเจ้าหน้าที่ขององค์การเจ้าภาพ มารอรับ ท่านเอกอัครราชทูต กาศิวัดน์ ซึ่งเข้ามารับตำแหน่งเมื่อ ๓ เดือนก่อน เล่าให้ฟังด้วยสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส ถึงงานในประเทศอิสราเอล เรื่องหลักคืองานดูแลแรงงานไทยที่มีประมาณ ๒๕,๐๐๐ คน และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ซึ่งปัจจุบันในแต่ละปีจะมีชาวอิสราเอล เดินทางมาเที่ยวเมืองไทย

ส
ว
ร
ว
ฒ
ส
ก
า

เมืองนาซาเลส (บ้านเกิดของพระนางมาเรีย พระมารดาของพระคริสต์)
สถานที่จัดประชุมสันติภาพ

เปิดประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน ด้วยทีมงานที่ดีทำให้ท่านทูตสามารถเข้าใจลึกซึ้ง และดูแลปัญหาของแรงงานไทยได้เป็นอย่างดี ท่านทูตได้แสดงความเห็นใจแรงงานไทยที่ต้องถูกเรียกเงินในการเข้าไปทำงานในอิสราเอล เป็นจำนวนสูงมาก คิดเป็นเงินต่อคนถึง ๑๕๐,๐๐๐ - ๒๘๐,๐๐๐ บาท การได้รับความกดดันจากการต้องจ่ายค่าหัวแรงงานที่สูงมาก ส่งผลออกมาในรูปความรุนแรงและการหนีมาจ้างเพื่อหางานใหม่

เราลาจากท่านทูตที่สนามบิน โดยทางสถานทูตจัดให้คุณสัญญา เจ้าหน้าที่ทูต ๕ เดินทางมากับรถขององค์กรเจ้าภาพมุ่งสู่เมือง Nazareth ซึ่งใช้เวลาเดินทาง สองชั่วโมงครึ่ง จากกรุงเทรวีฟ ตลอดทางที่เราเดินทางผ่านจะเห็นภาพทหารซึ่งเป็นคนหนุ่มสาวถือปืน ยืนอยู่ตามสี่แยกและที่ที่มีคนอยู่หนาแน่น บางจุดต้องหยุดรถให้เจ้าหน้าที่ตรวจค้น เพราะเกรงว่าจะมีการชุกซ่อนระเบิด เส้นทางที่จะไปยังดินแดนปาเลสไตน์มีกำแพงทหารสร้างอย่างแข็งแรงมีลวดหนามล้อมเป็นวงหลายชั้นเพื่อป้องกันการโจมตี เจ้าหน้าที่ขององค์กรฯ ชี้ให้เราดูว่าที่ไหนบ้างที่เกิดปะทะกันจนผู้คนมาตเจ็บล้มตาย สร้างความตื่นเต้นให้กับคณะของเราไปตลอดทาง ตลอดทางการจราจรติดขัด รถสามารถเคลื่อนตัวไปได้ช้าๆ ในที่สุดเราต้องเปลี่ยนแผนกำหนดการทั้งนี้ด้วยอาศัยเครื่องมือสื่อสารทันสมัย จากเดิมที่จะไปโรงแรมก่อนเป็นตรงไปพบกันที่จุดนัดหมายแทน เราไปถึงที่เมืองโฮฟา ซึ่งเป็นเมืองท่าของอิสราเอล ตั้งอยู่ข้างทะเลเมดิเตอร์เรเนียน จุดมุ่งหมายของคณะฯ ไม่ได้อยู่ที่มาดูความเจริญรุ่งเรืองของเมืองท่า แต่ที่คณะมาที่เมืองนี้เพราะ เมืองนี้เป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ของศาสนาไบไฮ ซึ่งเป็นศาสนาเกิดได้ไม่นานนัก แต่มีสมาชิกทั่วโลกถึง ๕ ล้านคน และที่สำคัญศาสนาเนี่ยมุ่งเน้นในเรื่องสันติภาพ และเปิดรับให้ความร่วมมือกับสื่อการสร้างสันติภาพ ด้วยความเชื่อและความศรัทธาในการเป็นผู้รับใช้ ที่สำนักงานใหญ่จะมีอาคารสมัยครซึ่งเป็นสมาชิกของศาสนาหมื่นเวียนกันมาทำหน้าที่เป็นผู้รับใช้

ศูนย์แห่งนี้ดึงดูดผู้คนจากศาสนาต่างๆ ให้มาเยี่ยมชมเยียน เพราะที่นี้มีความยิ่งใหญ่ ของแรงศรัทธาในพระเจ้า เพื่อสร้างสันติภาพปรากฏให้เห็นอย่างงดงาม ต่อจากนั้นคณะเราจะได้ไปยังเมืองนาซาเลส ซึ่งเป็นเวลาเกือบ ๕ โมงเย็น ความสำคัญของเมืองนี้คือ เป็นบ้านเกิดของพระแม่มาเรีย พระนางได้ทรงครรภ์ที่เมืองนี้ มีเรื่องเล่าขานกัน ถึงการทรงครรภ์ของพระแม่มาเรีย บ้างก็ว่าเทพเกเบียร์ ได้มาบอกพระนางที่ข้างบ่อน้ำว่า พระนางจะทรงให้กำเนิดแก่ผู้ยิ่งใหญ่คือพระคริสต์ อีกกระแสหนึ่งก็เล่าว่าเทพเกเบียร์ ได้มาทรงเข้าฝันพระนางที่บ้าน ข้างที่เชื่อว่าเทพเกเบียร์ มาบอกที่หน้าบ่อน้ำก็สร้างโบสถ์ขึ้นมาล้อมบ่อน้ำ ข้างที่เชื่อว่าทรงมาเข้าฝัน ก็สร้างโบสถ์ขึ้นครอบบริเวณบ้านของพระนาง คณะฯ ก็ได้เข้าชมทั้ง ๒ โบสถ์ ซึ่งอยู่ห่างกันประมาณ ๒ กิโลเมตร เมืองนาซาเลสเป็นเมืองเก่าที่สวยงาม บ้านเรือนยังได้รับการดูแลรักษาให้คงสภาพเป็นเมืองโบราณเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว แต่ในช่วงนี้เมืองซบเซาลงมากสาเหตุเพราะความขัดแย้ง การสู้รบ และเสียงระเบิดพลีชีพ ได้สร้างความหวาดวิตกแก่นักท่องเที่ยว และผู้แสวงบุญ ทำให้อัตรานักท่องเที่ยวและนักเดินทางลดน้อยลงมาก

การสัมมนา ได้เปิดตัวขึ้นในเวลา ๑๙.๐๐ นาฬิกา ผู้ว่าของเมืองนาซาเลส กลุ่มผู้นำทางศาสนา ตัวแทน UN ตัวแทนยูเนสโก ได้ขึ้นกล่าวปราศรัย เรียกกรองให้ทุกๆ ฝ่ายหันหน้าเข้าหากันและใช้สันติวิธีในการแก้ไขความขัดแย้ง เพื่อมีชีวิตอยู่ร่วมกันโดยสันติสุข ระยะเวลาสองวันของการสัมมนา องค์กรเอกชน (NGO) ที่ทำงานเรื่องสันติภาพในหลายลักษณะมานำเสนองานและข้อเสนอแนะที่มีทั้งการสอนสันติภาพในมหาวิทยาลัย มีการนำเสนอจาก องค์กรเอกชน ที่ทำงานร่วมกับ ๓ ศาสนา ทั้งยิว, คริสต์, อิสลาม เพื่อให้เกิดสันติภาพ Dr.Frnesto Kaham ผู้ได้รับรางวัล Nobel Peace Prize มานำเสนอทฤษฎีของความขัดแย้งทางสังคม และทฤษฎีทางสังคม ที่จะนำไปสู่สันติภาพ

ส.ว.การุณ โสภน, ผู้เขียน และคุณสัญญา วิทยากรฤกษ์
เจ้าหน้าที่สถานทูตไทยในอิสราเอล เมืองหลังเป็นโบสถ์กรีกออร์ทอดอกซ์
โดยสร้างขึ้นครอบบ่อน้ำตามความเชื่อที่ว่าทูตสวรรค์เกเบียร์
มาบอกพระนางมาเรียว่าจะมีพระผู้ยิ่งใหญ่มาจุติ

กลุ่มผู้หญิง กลุ่มเยาวชนมาละทอนให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาฟังในเรื่องที่เยาวชนต้องไปเป็นทหารและเสียชีวิต เยาวชนทุกคนในประเทศอิสราเอล เมื่อเรียนจบมัธยมปลายอายุ ๑๘ ปี ถ้าเป็นหญิงจะต้องไปเป็นทหาร ๒ ปี ถ้าเป็นชายต้องไปเป็นทหาร ๓ ปี การเรียนในมหาวิทยาลัยเริ่มได้ช้าเพราะต้องไปฝึกทหาร และถ้ามีการสู้รบก็ต้องพร้อมรบและเมื่อปลดประจำการแล้วทุกคนต้องเข้าฝึกทุกปีเป็นเวลา ๑ เดือน เพราะอิสราเอลถือว่าทุกคนมีหน้าที่ป้องกันประเทศเพราะมีเพื่อนบ้านที่เป็นศัตรู

ในอดีตเมื่อปี ๑๙๖๗ ประเทศเพื่อนบ้านรอบๆ ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น ซีเรีย ลีเบีย จอร์แดน รวมกันโจมตีอิสราเอลเป็นเวลา ๖ วัน ปรากฏว่า อิสราเอลชนะ หลังจากนั้นความขัดแย้งก็ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง เช่นกับ ซีเรีย อิสราเอลเข้ายึดที่ราบสูงโกรัน กับ ปาเลสไตน์ อิสราเอลขยายตัวเข้าไปตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ของ

ชาวปาเลสไตน์ โดยเหตุผลว่าดินแดนแห่งนี้เคยเป็นของชาวยิวมาก่อนเมื่อ ๔-๕ พันปี เมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ สิ้นสุดลงสหประชาชาติลงมติให้ตั้งประเทศใหม่ ชาวยิวได้ประกาศก่อตั้งเป็นประเทศอิสราเอลเมื่อปี ๑๙๔๘ และขยายอาณาเขตออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ขณะนี้บริเวณที่เป็นปัญหาคือ West Bank ฉนวนกาซ่า มีการสู้รบติดต่อกันมาหลายปี ด้วยอาวุธที่มีอำนาจมากกว่า การเมืองที่เหินห่างว่า ถึงแม้ผู้นำชาวปาเลสไตน์ เช่น ยัสเซอร์ อาราฟัต จะออกน่านการเรียกร้องตั้งแต่หนุ่มจนแก่แล้ว ก็ยังไม่สามารถที่จะยุติการรุกรานของอิสราเอลลงได้ ขณะที่มีการสัมมนาดังกล่าวข่าวการยอมรับแผนสันติภาพ (Road Map) ที่เสนอโดยประธานาธิบดี จอร์จ ดับเบิลยู บุช ให้ทั้ง ๒ ฝ่ายยุติความรุนแรงต่อกัน โดยสหรัฐให้อิสราเอลถอนทหารออกจาก West Bank และฉนวนกาซ่า ยุติการขยายอาณาเขตยึดกุมชาวยิว และขอให้กลุ่มอามาลและขบวนการจิสดี ยุติการใช้ระเบิดพลีชีพ ซึ่งดูทั้ง ๒ ฝ่ายมีท่าทีอ่อนลง แต่ก็ยังมีความระแวงและไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน ประวัติศาสตร์ความขัดแย้งในบริเวณนี้มีมายาวนานนับพันปี การจะทำให้เกิดสันติภาพย่อมต้องใช้เวลาและความจริงใจต่อกันอย่างแท้จริงจึงจะนำไปสู่ความสำเร็จได้

ที่นั่น ส.ว.การุณ และข้าพเจ้าเป็นนักการเมือง ๒ คน ที่อยู่ร่วมประชุมโดยตลอด ข้าพเจ้าได้เสนอแนวความคิดในเรื่องสันติภาพซึ่งยืนอยู่บนรากฐานแนวคิดของพุทธศาสนา ที่สอนให้มนุษย์ต่อมนุษย์มีความสัมพันธ์โดยยึดหลักพรหมวิหาร ๔ คือ

เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงสอนให้เราเป็นผู้ให้ และการให้ที่ดีกว่าได้บุญมากที่สุด ก็คือการให้อภัย เพราะมนุษย์เราเกิดมาในโลกเพียงระยะเวลาสั้นๆ ไม่นานก็ต้องจากโลกนี้ไป ไม่มีใครสามารถนำทรัพย์สมบัติ ที่ดิน เงิน ทอง แม้กระทั่งเกียรติยศไปกับดวงวิญญาณได้ ทำมาในระยะเวลาที่น้อยนิดของชีวิตเรานี่ เราต้องมาโกรธกันเกลียดกัน และถึงกับฆ่าฟันทำลายล้างกัน ทำมาเราไม่ช่วยกันทำให้โลกนี้มีความเป็น

พี่น้องกัน มีความสุขด้วยกัน มีปัญหาที่หาแนวทางแก้ไขอย่างสันติวิธีแบบที่แบบน้อง ในฐานะที่เราเป็นนักการเมืองที่ประชาชนไว้วางใจเลือกตั้งมา เราต้องฟังความคิดเห็นของประชาชน นำปัญหาของประชาชน มาแก้ไขและหาทางให้ทุกคนมีความสุขยืนอยู่บนพื้นฐานของการไม่เอาเปรียบกัน ชีวิตในโลกนี้มีปัญหามากพอแล้ว นักการเมืองต้องก้าวหน้าประชาชนไปสู่สันติภาพ คำกล่าวปราศรัยผ่านลำโพงของท่าน ส.ว.การุณ ที่เป็นที่ยินชอบของผู้เข้าร่วมประชุมมากคือ ท่านการุณ สัญญาว่าจะผลักดันรัฐสภาไทยให้ตั้งคณะกรรมการสันติภาพให้เกิดขึ้นให้ทันได้ ซึ่งปัจจุบันได้

สอบถามนักการเมืองหลายประเทศ ไม่มีรัฐสภาของชาติใดที่มีคณะกรรมการสันติภาพ อันที่จริงแล้ว ประชาชนน่าจะเป็นผู้เสนอให้มีขึ้น เพื่อช่วยลดความขัดแย้งทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ เพราะยังมีกลุ่มประชาชนที่เรียกร้องให้เกิดสันติภาพมากเท่าใด ชาติใด กลุ่มใด ใช้ความรุนแรงแก้ไขปัญหาก็จะถูกประณามและถูกคว่ำบาตรมากขึ้นเท่านั้น

วันที่สาม ของการประชุมเป็นการเดินทางไปดูกิจกรรมสันติภาพของศูนย์ Gival Haviva เป็นศูนย์ที่ประเทศอิสราเอล

สาวชาวอิวยออกมาแสดงความคิดเห็นระหว่างการประชุมสันติภาพ

บางส่วนของคณะผู้เข้าร่วมประชุมสันติภาพ

กำแพงในเขตเก่าของชาวยิว ที่ชาวยิวนับถือมาตลอดมาศตวรรษของพร
มีผู้ตั้งชื่อว่าเป็นกำแพงร้องไห้

ใช้เป็นที่ฝึกอบรมคนทั้งทหารและประชาชน โดยเฉพาะขณะนี้
อิสราเอลได้รับความกดดันจากหลายประเทศ ในอันที่จะต้องสร้าง
บรรยากาศการอยู่ร่วมกันระหว่างอิสราเอลกับปาเลสไตส์ โดย
การเชิญให้หนุ่มสาวมาเข้าค่ายกิจกรรมสันติภาพ ใช้ชีวิตทั้งยิว
และอิสลาม กิจกรรมที่ทำเป็นกิจกรรมศิลปะ ถ่ายภาพบ้านของ
เพื่อน และจัดแสดงนิทรรศการภาพถ่าย แต่บรรดากิจกรรม
สันติภาพที่ทางหน่วยงานของอิสราเอลจัดขึ้นนั้นทดแทนไม่ได้เลย
กับการที่อิสราเอลก่อเหตุอันนำไปสู่ความรุนแรง เช่น การขยายน
นิคมอิสราเอล ในพื้นที่ปาเลสไตส์ การส่งกองกำลังทหารและรถ
ถังไปยึดพื้นที่ West Bank ประกาศให้นครเยรูซาเลมเป็นเมือง
หลวงของอิสราเอล ความสำคัญของนครเยรูซาเลม เมือง
ประวัติศาสตร์หลายพันปี ชาวยิวถือว่าเป็นเมืองที่ตนเคยอยู่มาก่อน
เคยมีโบสถ์ซึ่งปัจจุบันเหลือแต่กำแพง แต่ชาวยิวก็ยังไปทำการ
สักการะกำแพง สวดมนต์ที่กำแพง (ซึ่งมีคนให้ชื่อว่ากำแพงร้องไห้)
ข้ามกำแพงไปเป็นสุเหร่า Al-Aqsa ที่ชาวปาเลสไตส์ถือเป็นเรื่อง
ศักดิ์สิทธิ์ที่เรียกกันว่า "Dome of the rock" เป็นสถานที่ ที่
พระศาสดา โมฮัมมัด เสด็จขึ้นสวรรค์ ที่เห็นนี้ผู้ที่ศรัทธาได้สร้าง
มัสยิด มีลักษณะเป็นโดมสีทองครอบไว้ ซึ่งมีอายุเก่าแก่หลายพันปี
เช่นกันและไม่ไกลจากกำแพงร้องไห้ (ประมาณ ๑ กิโลเมตร)
เป็นบริเวณที่เชื่อกันว่าพระคริสต์ถูกตรึงกางเขนและเมื่อพระองค์
สิ้นพระชนม์ ลูกศิษย์ได้นำพระศพลงมาจากที่แผ่นดินลาต่อมา
ผู้ที่นับถือและศรัทธา และได้สร้างเป็นโบสถ์ขึ้นครอบแท่นหินนั้น
ภายในโบสถ์มีรูปภาพสร้างจากหินโมเสส แสดงถึงประวัติของ
พระคริสต์ นครเยรูซาเลม จึงเป็นแหล่งประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะ
ประวัติศาสตร์ทางศาสนา เป็นศูนย์รวมจิตใจของคนในศาสนา
สำคัญๆ ถึง ๓ ศาสนา คือ ยิว อิสลาม และคริสต์ (คริสต์
แบ่งเป็นนิกาย คาทอลิก และโปรเตสแตนต์) ความขัดแย้งที่เกิด
จากความต้องการครอบครองนครแห่งนี้มีมาหลายพันปี จน
องค์การสหประชาชาติ (UN) ซึ่งต้องการแก้ไขปัญหาความ

ขัดแย้งดังกล่าว ถึงกับประกาศให้นครเยรูซาเลมเป็นมรดกโลก
โดย UN รับที่จะเป็นผู้ดูแล แต่อิสราเอลไม่ยอมปฏิบัติตาม
ในทางตรงกันข้าม ประธานาธิบดีของอิสราเอล กลับประกาศ
ย้ายเมืองหลวง ซึ่งเดิมคือเมืองเทรเวฟ อันเป็นเมืองที่ทันสมัย
เพราะมีการจัดผังเมืองดี การจราจรสะดวก ไปเป็นนครเยรูซาเลม
ซึ่งเป็นเมืองอยู่บนภูเขา มีบ้านเรือนและสถานที่สำคัญๆ อัน
เหมาะที่จะเป็นเมืองประวัติศาสตร์มากกว่าเป็นเมืองหลวง

แม้ความพยายามจะให้เกิดสันติภาพโดยประธานาธิบดี
จอร์จ ดับเบิลยู บุช เสนอ Road map ได้ลงทุนเดินทางไป
อิสราเอลเพื่อพบกับนายกรัฐมนตรีของทั้งอิสราเอลและปาเลสไตส์
ซึ่งมีผลทำให้ระเหิดพลีชีพลงลงไปชั่วคราว แต่ทว่าดำเนินการก็

สุเหร่า Al-Aqsa มีสีทองครอบบนก้อนหินที่ชาวอาหรับ เชื่อว่าเป็นก้อนหิน
ศักดิ์สิทธิ์ พระศาสดาโมฮัมมัดเสด็จขึ้นสวรรค์ที่ก้อนหินนี้ หรือเรียกว่า
"Dome of the rock"

ทำได้แต่เพียงผู้นำมาพบกันจับมือถ่ายรูปร่วมกัน การแก้ไขปัญห
ที่แท้จริง ยังคงไม่ได้ลงมือปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม หลังจากนั้นไม่
นานระเหิดพลีชีพก็เริ่มขึ้นใหม่ ผู้บริสุทธิ์ที่เผชิญเข้าไปตกอยู่
ท่ามกลางบริเวณที่มีการวางระเบิดต้องบาดเจ็บและเสียชีวิตอีก
เป็นจำนวนมาก และเหตุการณ์ดังกล่าวก็ยังปรากฏอยู่ในข่าวอยู่
เมืองๆ จนกระทั่งวันที่ข้าพเจ้าเขียนรายงานฉบับนี้ สันติภาพใน
ดินแดนแห่งนี้ ยังคงเป็นเพียงความฝันของผู้คนต่อไป

สันติภาพเป็นเรื่องที่ต้องปฏิบัติอย่างจริงจัง จริงจังและ
ต่อเนื่อง โดยไม่มีผลประโยชน์ใดๆ แอบแฝง ต้องมุ่งที่จะให้
ทุกฝ่ายเห็นประโยชน์ของการมีสันติภาพร่วมกัน ต้องปลูกฝัง
จิตสำนึกในเรื่องสันติภาพให้หยั่งรากลึกลงไปจิตใจ และหล่อ
หลอมจนกลายเป็นวัฒนธรรมสันติภาพของผู้คนในประเทศ และ
ในโลก รัฐสภาไทยพร้อมหรือยังที่จะเป็นผู้นำในการส่งเสริม
สันติภาพให้เกิดแก่มวลมนุษยชาติ โดยการตั้งกรมมาธิการ
สันติภาพขึ้นในรัฐสภาไทย ในอันที่จะส่งเสริมและอำนวยความสะดวก
ซึ่งสันติภาพของผู้คนทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ
เพื่อเป็นแบบอย่างแก่รัฐสภาอื่นๆ ทั่วโลก ■

สถานการณ์ กฎหมายฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทย

โดย วิบูลย์ เอี่ยมกระสินธุ์
สำนักกรรมการกิจการ ๑

เมื่อมีการพูดถึงกฎหมายฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศไทยขณะนี้ ก็ย่อมต้องหมายถึง พระราชบัญญัติเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ๑๑ ฉบับ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ได้มีการยกร่างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งในขณะนั้นมีเสียงเรียกร้องจากหลายฝ่ายให้มีการแก้ไขหรือยกเลิกกฎหมายเหล่านี้ โดยบางกลุ่มถึงกับอ้างว่าเป็นกฎหมายกษัตริย์คดีเดียว ซึ่งความจริงแล้วกฎหมายทั้ง ๑๑ ฉบับนี้ ประกอบด้วยและมีสาระพอสังเขป ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๔๒^๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิในการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อทำการค้าและอุตสาหกรรมแก่นักลงทุนต่างชาติ ทั้งยังให้สิทธิการเช่าอสังหาริมทรัพย์โดยสามารถที่จะโอนตกทอดเป็นมรดกได้และยังให้ให้นำไปเป็นหลักประกันในการชำระหนี้ได้

๒. พระราชบัญญัติอาคารชุด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒^๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่บุคคลหรือนิติบุคคลที่เป็นต่างด้าวสามารถที่จะซื้อห้องชุดหรือคอนโดมิเนียมได้ถึงร้อยละเจ็ดสิบหรือชึ่งหรือที่โครงการคอนโดมิเนียมได้ทั้งโครงการ

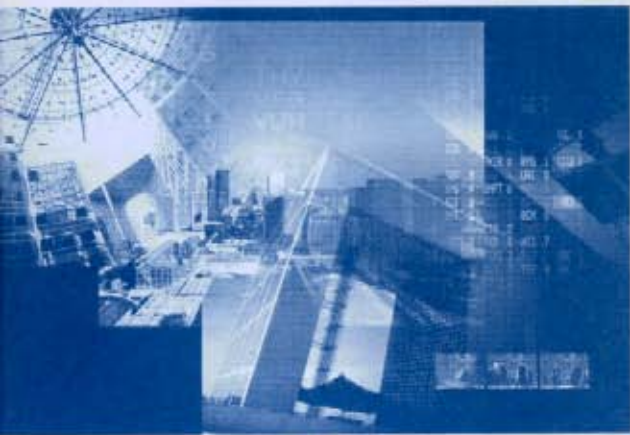
๓. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒^๓ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิคนต่างด้าวเข้ามาซื้อที่ดินเพื่อทำธุรกิจหรือเป็นที่อยู่อาศัยได้ (โดยมีเงื่อนไขประกอบ

^๑ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๓๑ ก วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒

^๒ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๓๑ ก วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๒

^๓ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๓๑ ก วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๒

ชกวิเคราะห์

ง่าย ๆ คือให้คนต่างดาวที่จะซื้อที่ดิน จะต้องนำเงินเข้ามาลงทุนจำนวนหนึ่ง เช่น นำเงินเข้ามา ๒๕ ล้านบาท ก็จะมีสิทธิซื้อที่ดินในประเทศไทยได้ ๑ ไร่ เป็นต้น)

๕. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างดาว พ.ศ. ๒๕๔๒^๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้โอกาสแก่คนต่างดาวในการประกอบธุรกิจบางประเภทในประเทศไทยได้มากขึ้น ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ได้ปรับแก้ไขเพิ่มเติมจากประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ที่ควบคุมการประกอบอาชีพของคนต่างดาวในประเทศไทย

๕. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีการพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๒^๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้มีการจัดตั้งศาลล้มละลายขึ้นมาโดยเฉพาะเพื่อให้กระบวนการพิจารณาคดีทำได้อย่างรวดเร็ว

๖. พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑^๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิเจ้าหนี้สามารถเข้าไปทำแผนฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ได้ โดยร้องขอต่อศาลล้มละลาย

๗. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๒^๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่แก้ไขเพื่อให้การพิจารณาคดีในศาลเร็วเป็นไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒^๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ช่วยเร่งรัดขั้นตอนของการพิจารณาและบังคับคดีให้รวดเร็วยิ่งขึ้น

๙. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๓^๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจศาลตัดสินคดีให้คู่ความฝ่ายหนึ่งชนะคดีได้ เมื่อคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งขาดนัดยื่นคำให้การ ทั้งนี้เพื่อให้การพิจารณาคดีเป็นไปอย่างคล่องตัวมากขึ้น

๑๐. พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒^๖ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้ลูกจ้างผู้ประกันตนซึ่งไม่สามารถทำงานได้ เพราะประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ ได้ขยายเวลาในการรับผลประโยชน์ทดแทน และมีการแก้ไขการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพของภาครัฐ นายจ้าง และลูกจ้าง ให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและความสามารถ และ

๑๑. พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒^๖ ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดให้แปรรูปรัฐวิสาหกิจไปเป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดโดยให้เปลี่ยนทุนที่รัฐวิสาหกิจเดิมถืออยู่เป็นทุนของบริษัท แล้วนำบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จากนั้นจึงขายหุ้นให้แก่นักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติ ซึ่งเป็นการเปิดช่องทางให้นักลงทุนต่างชาติเข้าควบคุมกิจการสาธารณูปโภคของคนไทยได้

ซึ่งถ้าได้ดูจากสาระสำคัญโดยสังเขปของกฎหมายเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจทั้ง ๑๑ ฉบับนี้แล้ว จะเห็นได้ว่ากฎหมายทุกฉบับ ยกเว้นฉบับที่ ๑๐ คือพระราชบัญญัติประกันสังคมแล้ว จะเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนต่างชาติ และเป็นไปเพื่อเอื้อประโยชน์แก่นักลงทุนต่างชาติทั้งสิ้น จะเห็นได้ก็คือ

๑๖

- ^๕ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 116 ตอนที่ 123 วันที่ 4 ธันวาคม 2542
- ^๕ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 116 ตอนที่ 24 ก วันที่ 8 เมษายน 2542
- ^๕ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 116 ตอนที่ 19 ก วันที่ 21 เมษายน 2542
- ^๕ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 116 ตอนที่ 31 ก วันที่ 3 พฤษภาคม 2542
- ^๕ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 116 ตอนที่ 33 ก วันที่ 3 พฤษภาคม 2542
- ^๕ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 117 ตอนที่ 19 ก วันที่ 14 มีนาคม 2543
- ^๖ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 116 ตอนที่ 22 ก วันที่ 31 มีนาคม 2542
- ^๖ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 116 ตอนที่ 28 ก วันที่ 16 ธันวาคม 2542

พระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์ฯ พระราชบัญญัติอาคารชุดฯ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน ถึงแม้จะมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยเพิ่มกำลังซื้อในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ แต่ก็ทำให้คนไทยสูญเสียสิทธิในที่ดินทั้งในลักษณะการเช่าระยะยาวถึง ๑๐๐ ปี และในลักษณะขายขาดซึ่งเป็นการสูญเสียที่ดินอย่างถาวร และมีข้อที่น่าสังเกตว่า คนต่างด้าวที่เข้ามาซื้ออาคารชุด เช่าและซื้อที่ดินในประเทศไทยจำนวนมากมาจากญี่ปุ่น สิงคโปร์ ไต้หวัน และฮ่องกง ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นคนต่างด้าวที่ประเทศของตนขาดแคลนที่ดินทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นไม่ว่ากฎหมายจะมีวัตถุประสงค์อย่างไรแต่ผลที่เกิดขึ้นก็คือ ประเทศไทยมีโอกาสที่จะต้องสูญเสียที่ดินอย่างถาวรโดยแลกกับเม็ดเงินลงทุนของต่างชาติที่เข้ามาหากำไรในเมืองไทย ทำให้จำนวนพื้นที่ที่ดินในเมืองไทยในปัจจุบัน ซึ่งมีจำนวนจำกัดสำหรับคนไทยอยู่แล้ว ก็จะมีเหลือไม่น้อยลงอีก

ต่อมา คือ พระราชบัญญัติส่งเสริมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฯ ซึ่งเป็นกฎหมายที่เปิดช่องทางให้ต่างชาติเข้ามาทำการค้าปลีกในเมืองไทยได้ ทำให้ธุรกิจค้าปลีกของไทยโดยเฉพาะร้านค้ารายย่อย (โชห่วย) ต้องได้รับความเดือดร้อนเสียหายไปตามๆ กัน เพราะไม่สามารถแข่งขันกับทุนค้าปลีกขนาดใหญ่ของต่างชาติได้ ซึ่งแม้ว่าจะเป็นการส่งเสริมให้มีเม็ดเงินลงทุนจากต่างประเทศเข้ามามากขึ้น แต่ก็เป็น การส่งเสริมที่คนไทยเสียเปรียบโดยกลไกการแข่งขันที่เหลื่อมล้ำจากขนาดเงินทุนที่แตกต่างกัน ซึ่งมีการประมาณการกันว่าในช่วง ๕ ปี ที่ผ่านมา มีร้านค้าปลีกของพ่อค้าไทยรายย่อยต้องเลิกกิจการไปแล้วนับแสนรายเลยทีเดียว

ส่วนต่อมา คือ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายฯ พระราชบัญญัติล้มละลายฯ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งฯ อีก ๓ ฉบับนั้น แม้ว่าจะช่วยสร้างความมั่นใจแก่เจ้าหนี้ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเจ้าหนี้ต่างประเทศ (เพราะเมื่อครั้งที่เกิดวิกฤติเมื่อปี ๒๕๔๐ ธุรกิจขนาดใหญ่ของไทยเป็นหนี้ต่างประเทศมาก) สร้างความเชื่อมั่นในสถาบันการเงิน เร่งรัดการพิจารณาและบังคับคดีให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว แต่สิ่งที่สูญเสียแก่คนไทยและธุรกิจคนไทยคือ เมื่อลูกหนี้ไทยเกิดความผิดพลาดทางธุรกิจ จะมีโอกาสแก้ไขเพื่อหารฟื้นตัวได้ยากขึ้น เพราะจะถูกดำเนินคดีเร็วขึ้น นอกจากนี้การที่เจ้าหนี้มีสิทธิเข้ามาควบคุมกิจการลูกหนี้โดยฝ่ายกระบวนการฟื้นฟูกิจการ ก็ทำให้ภาระค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูตกเป็นภาระของลูกหนี้เพิ่ม ทั้งๆ ที่ฐานะของลูกหนี้ก็อ่อนแออยู่แล้วตามสภาพ

และสุดท้าย พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ที่มีผลสุดท้ายนำไปสู่การแปรรูปรัฐวิสาหกิจนั้น จะมีความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสาธารณสุขโรคของคนไทยเป็นอย่างมาก เพราะขณะที่เมืองไทยมีคนยากจนเป็นจำนวนมากสาธารณสุขโรคควรจะเป็นสวัสดิการที่รัฐพึงจัดให้แก่ประชาชนในราคาถูก แต่เมื่อมีการแปรรูปรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นสาธารณสุขของรัฐไปเป็นของภาคเอกชน ก็จะทำให้มีการคิดต้นทุนแบบธุรกิจ ราคาก็จะสูงขึ้น เป็นที่เดือดร้อนแก่คนไทยที่มีรายได้น้อย ยิ่งถ้ากิจการสาธารณสุขโรคถูกแปรรูปไปเป็นของต่างชาติด้วยแล้ว นอกจากคนไทยจะจ่ายแพงขึ้น เงินกำไรก็ยิ่งไหลออกนอกประเทศด้วย

จึงกล่าวได้ว่าโดยสรุปในขั้นนี้ได้ว่า กฎหมายเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจ ทั้ง ๑๑ ฉบับ ที่เป็นกฎหมายที่กำลังมีปัญหาอยู่ในเวลานี้ ก็ควรนำมาพิจารณาว่ามีข้อดีข้อเสียอย่างไร เพราะกฎหมายที่บัญญัติขึ้นมาใช้บังคับนั้น แม้ขณะร่างกฎหมาย ผู้ร่างกฎหมาย ผู้พิจารณาร่างกฎหมาย ต่างก็มีความประสงค์ให้เป็นกฎหมายที่ดีที่สุด แต่เมื่อได้บังคับใช้แล้วมักจะพบข้อบกพร่องโดยเสมอ ฉะนั้นในส่วนที่เป็นข้อดีที่ควรที่จะคงไว้ แต่ส่วนใดที่เห็นว่าเป็นข้อเสีย ซึ่งจะเกิดความเสียหายต่อความสุขของประชาชนคนไทยและประเทศไทยแล้ว ก็ควรมีการแก้ไขหรือได้มีการยกเลิกเสีย เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น ก่อนที่ความเสียหายนั้นจะเกิดและลุกลามจนเกินกว่าจะแก้ไขได้

สรุปผล

การประชุมวุฒิสภา

โดย วาสนา ตั้งสุข สำนักการประชุม

ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันจันทร์ที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๖

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานวุฒิสภา (พลตรี มนูญกฤต รูปขจร) รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง (นายสุชน ขาสีเครือ) และรองประธานวุฒิสภา คนที่สอง (นายสหัส พินทุเสนีย์) ได้ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

- ร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการอำนวยการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้เริ่มพิจารณาดังแต่มาตรา ๒๙ และลงมติในวาระที่ ๓ ให้แก้ไขเพิ่มเติม
- ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๒๗ คน โดยมีกำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน
- ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา และมีมติให้ส่งคณะกรรมการอำนวยการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. พิจารณา โดยมีกำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันอังคารที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๖

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานวุฒิสภา (พลตรี มนูญกฤต รูปขจร) รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง (นายสุชน ขาสีเครือ) และรองประธานวุฒิสภา คนที่สอง (นายสหัส พินทุเสนีย์) ได้ผลัดเปลี่ยนกันทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม โดยที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

- ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้สมควรเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ จำนวน ๑๑ คน
- ญัตติ เรื่อง ขอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อสรรหาสมาชิกให้ดำรงตำแหน่งกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภา ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๗๖ ซึ่งนายนิพนธ์ วิสินธุยุทธศาสตร์ เป็นผู้เสนอ ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญฯ ดังกล่าว จำนวน ๑๑ คน โดยมีกำหนดการปฏิบัติภารกิจภายใน ๗๕ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามีมติให้ตั้ง

คณะกรรมการอธิการฯ ชุดนี้

๓. ตั้งกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ตั้งกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภาเพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จำนวน ๑๒ คน

๔. ร่างพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๒๙ คน โดยมีกำหนดการแปรญัตติกภายใน ๑๙ วัน

๕. ร่างข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ และลงมติในวาระที่ ๓ เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบังคับฯ

๖. รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง นโยบาย มาตรการ การบำบัดฟื้นฟูและติดตามผลการดำเนินงานเกี่ยวกับปัญหาเสพติด ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยที่คณะกรรมการฯ ได้ขอผ่านการพิจารณาในวาระนี้ไป เนื่องจากปัจจุบันได้ส่งรายงานดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีรับทราบแล้ว ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

๗. รายงานผลการพิจารณาศึกษาปัญหาการพัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

๘. รายงานการพิจารณาศึกษาหามาตรการในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาส ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

๙. รายงานผลการพิจารณาการศึกษาเรื่อง การสอบสวนโครงการจัดซื้อปุ๋ยอินทรีย์ (ปุ๋ยหมัก) เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรผู้ประสบภัยธรรมชาติ ของกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์พิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

๑๐. รายงานการพิจารณาศึกษาสภาพข้อเท็จจริงการเกิดอุบัติเหตุเครื่องบิน บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ณ ท่าอากาศยานจังหวัดตรัง ซึ่งคณะกรรมการการคมนาคมพิจารณาเสร็จแล้ว ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบให้ส่งรายงานดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

๑๑. รายงานการพิจารณาการศึกษาและติดตามตรวจสอบโครงการจัดการน้ำเสีย เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ซึ่งที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

๑๒. ตั้งกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. แทนตำแหน่งที่ว่าง ๑ ตำแหน่ง ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ตั้ง นายวิทยา มะเสนา และนายอมร นิลเปรม เป็นกรรมการฯ แทน พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ และนายประเกียรติ นาสิมมา

๑๓. ตั้งกรรมการวิสามัญพิจารณารัฐธรรมนูญ แทนตำแหน่งที่ว่าง ๑ ตำแหน่ง ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ตั้ง นางมาลีรัตน์ แก้วก่า เป็นกรรมการฯ แทน นายเกษม รุ่งธนเกียรติ

๑๔. ตั้งกรรมการวิสามัญศึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ แทนตำแหน่งที่ว่าง ๑ ตำแหน่ง ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ตั้ง นายสมบุญรณ ทองบุราณ เป็นกรรมการฯ แทน นายอนันต์ ดาโลดม

๑๕. ตั้งกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาจุดอ่อนปรน จุดผ่านแดนชั่วคราวและจุดผ่านแดนถาวร แทนตำแหน่งที่ว่าง ๑ ตำแหน่ง ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ตั้ง นายอาคม ตูลาดีติก เป็นกรรมการฯ แทน นายอตุลย์ วันไชยธนวงศ์

๑๖. คณะกรรมการวิสามัญเพื่อติดตามและประเมินผลการปฏิรูประบบราชการขอขยายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าว ออกไปอีก ๑๐๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๖ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๙๒ ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ขยายเวลาได้ตามที่คณะกรรมการฯ ร้องขอ

ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๖

ในการประชุมครั้งนี้ ประธานวุฒิสภา (พลตรี มนูญกฤต รูปขจร) รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง (นายสุชน ชาติเครือ) และรองประธานวุฒิสภา คนที่สอง (นายสหัส พิณฑุเสนีย์) ขึ้นบัลลังก์ โดยประธานวุฒิสภาได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

๑. คณะกรรมาธิการวิสามัญ ขอขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกกฎหมายบางฉบับที่ไม่เหมาะสมกับกาลปัจจุบัน พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษ อีก ๓๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๔ นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดพิจารณา ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ขยายเวลาได้ทั้ง ๓ ฉบับ

๒. ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๒๕ ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๔๙ คน ประกอบด้วย

๑. พลเอก พนม จินะวิจารณ์	๒. นายปราโมทย์ ไทพนม
๓. นายอนันต์ ตาโลดม	๓. นายจำเริญ จิตรธรรม
๕. นายวิรวัชร สิทธิธรรม	๖. นางจิตรา อยู่ประเสริฐ
๗. นายสันติ เทพมณี	๘. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ
๙. นายไพฑูรย์ อุบัติศฤงค์	๑๐. นายสมพงษ์ สระกวี
๑๑. นายสวัสดิภาพ กัณฑ์ธรรม	๑๒. นายสุทัศน์ จันทร์แสงศรี
๑๓. นายบรรพชурย์ เกจิพิทยา	๑๓. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
๑๕. นายวิญญู อุฬารกุล	๑๖. พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์
๑๗. นายวิระพล วัชรประทีป	๑๘. นายสุรเดช ยะสวัสดิ์
๑๙. นายเพิ่มพูน ทองศรี	๒๐. พลตำรวจตรี วิระ กนันตกุล
๒๑. นายสมพร คำชื่น	๒๒. นายอมร นิลเปรม
๒๓. นายวิชิต พูลลาภ	๒๓. นางประทีป อึ้งทรงธรรม
๒๕. นางเดือนใจ ดีเทศน์	๒๖. นางสาวบุษรินทร์ ตริยะไพรัช
๒๗. นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์	๒๘. นายมารุต โรจนปิยาวงค์
๒๙. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์	๓๐. พลเอก มนัส อร่ามศรี
๓๑. นายสมสิทธิ์ ศิริเจริญไชย	๓๒. นายขงด์ วงษ์จันทร์
๓๓. นายบุญเลิศ ไพรินทร์	๓๓. นางนันทนา สงฆ์ประชา
๓๕. นายสุพร สุภสร	๓๖. นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์
๓๗. นายวิรพงศ์ สกลกิตติวัฒน์	๓๘. พลโท บัญญา อยู่ประเสริฐ
๓๙. นางสุนีย์ อินจันทร์	๔๐. คุณหญิงจินตนา สุยามาก
๔๑. พลเอก วัฒนา สรรพพานิช	๔๒. นายประศักดิ์ ณ กาฬสินธุ์
๔๓. นายอุบล เกื้อศรี	๔๔. นายสมบูรณ์ ทองบุราณ
๔๕. นายจรูญ ยิ่งประกาศ	๔๖. นายมนัส รุ่งเรือง
๔๗. นายมนตรี รูปสุวรรณ	๔๘. นางอรินญา สุตรสุคนธ์
๔๙. นายพรชัย นุชสุวรรณ	

กิจกรรมคณะกรรมการ

วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๖

คณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระ วุฒิสภา จัดการสัมมนาเรื่อง "ภาวะวิเศษชาติ โครงสร้างต้นทุนและวาทาโทรคมนาคมไทย" ณ ห้องประชุมคณะกรรมการ ๒๑๓ - ๒๑๖ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖

คณะกรรมการกิจการการเกษตร และสหกรณ์ วุฒิสภา เดินทางไปศึกษาดูงานด้านการเกษตร ณ จังหวัดลพบุรี และนครราชสีมา

วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๖

คณะกรรมการวิชาการวิสามัญเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการชุดคอคอตกระ วุฒิสภา เดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังการบรรยายสรุปเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การคมนาคมและการขนส่ง ณ การท่าเรือแห่งประเทศไทย

วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖

เครือข่ายประชาชนต้านคอร์รัปชัน (คปต.) ร่วมกับสมาชิกวุฒิสภา จัดประชุมสัมมนา ครั้งที่ ๖/๒๕๕๖ โดยมีประธานวุฒิสภา พลตรี มนูญกฤต รูปขจร เป็นประธานเปิดการประชุมสัมมนาพร้อมทั้งรับมอบหนังสือจากตัวแทน คปต. ที่ขอให้วุฒิสภาคตรวจสอบการนิเทศทัณฑ์หวัดคอร์รัปชันในโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำมูลและถนนลี้ของจรรยา อ.สตึก จ.บุรีรัมย์ ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

กิจกรรมคณะกรรมการวิชาการ

วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๖

คณะกรรมการวิชาการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน วุฒิสภา จัดสัมมนาและประชุมระดมสมองพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย พ.ศ. ณ ห้อง Conference Center โรงแรมรามารักษ์เร็น กรุงเทพฯ

วันที่ ๑๕ - ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๖

คณะกรรมการวิชาการวิสามัญเพื่อติดตามและประเมินผลการปฏิรูประบบราชการ วุฒิสภา เดินทางไปศึกษาดูงานและรับฟังผลความคิดเห็นในการปฏิรูประบบราชการในส่วนภูมิภาค ณ จังหวัดภูเก็ต และพังงา

วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๖

คณะกรรมการวิชาการการมีส่วนร่วมของประชาชน วุฒิสภา จัดสัมมนาและรับฟังความคิดเห็นเรื่อง "การดำเนินการต่อผู้ชุมนุมคัดค้านโครงการก่อสร้างท่าอากาศยานนานาชาติ และโรงแยกก๊าซฯ ไทย - มาเลเซีย" ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

กิจกรรมคณะกรรมการ

วันที่ ๑๖ - ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๖

คณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา เดินทางไปศึกษาดูงานด้านเกษตรแพทย์และการสาธารณสุข ระบบหลักประกันสังคมด้านสุขภาพ ระบบการส่งต่อผู้ป่วย การแพทย์ที่มีชื่อเสียง ณ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (รัฐอาบูดาบี - รัฐดูไบ)

วันที่ ๒๓ - ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๖

คณะกรรมการการต่างประเทศ วุฒิสภา เดินทางไปเยือนและกระชับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ณ สาธารณรัฐฟินแลนด์ และราชอาณาจักรสวีเดน

คณะกรรมการกิจการสตรี เขียวชน และผู้สูงอายุ วุฒิสภา จัดสัมมนาและเดินทางไปศึกษาดูงาน ดังนี้

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๖

จัดสัมมนาความร่วมมือเพื่อสร้างเครือข่ายการคุ้มครองทางสังคมและศึกษาดูงานสถานสงเคราะห์คนชราบ้านลพบุรี และโรงเรียนสอนคนตาบอดและตาบอดพิการซ้ำซ้อน ณ จังหวัดลพบุรี

วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖

จัดสัมมนาความร่วมมือเพื่อสร้างเครือข่ายแม่บ้านเพื่อการคุ้มครองเด็กและเยาวชน และศึกษาดูงานโรงเรียนร่วมน้ำใจ และโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ที่ลำพูน ณ จังหวัดลำพูน

กิจกรรมสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๖

นายสุรพงษ์ มาศะวิสุทธิ์ รองเลขาธิการวุฒิสภา นำข้าราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ไปวางพวงประดับพุ่มดอกไม้ในนาม "วุฒิสภา" ถวายสักการะพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในวันอัฐมรชาธิราชบพิตร ๖๖ พรรษาพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว วัดสุทัศน์เทพวราราม

วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๖

โครงการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่บุคลากรในสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ณ ห้องรับรอง ๑ - ๒ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๒

วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๖

โครงการสัมมนาข้าราชการ และลูกจ้างในสังกัดสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ณ ห้องประชุมคณะกรรมการกิจการ ๒๑๓ - ๒๑๖ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒

กิจกรรมคณะกรรมการกิจการ

วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖

คณะกรรมการกิจการต่างประเทศ ร่วมกับ คณะกรรมการกิจการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน คณะกรรมการการสาธารณสุข คณะกรรมการการท่องเที่ยว คณะกรรมการการแรงงานและสวัสดิการสังคม วุฒิสภา และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ร่วมกันจัดสัมมนาเรื่อง "ไทยปลอดภัย : ยุทธศาสตร์ชาติสู่โลก" ณ วิเทศสโมสร กระทรวงการต่างประเทศ

ความประทับใจ ในรัฐสภา

โตย สงวน นันทชาติ
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

กลุ่มงานของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ผู้เขียนถือโอกาสเข้าไปคลุกคลี ตีสนิทสนมด้วย นอกจากเจ้าหน้าที่ Call Center ได้กล่าวมาแล้วในตอนที่ ๑ นอกจากนี้ก็ยังมีกลุ่มงานสื่อมวลชน กลุ่มงานโสตทัศนูปกรณ์ สำนักประชาสัมพันธ์ กลุ่มงานการเงิน กลุ่มงานกรรมาธิการคณะต่างๆ และห้องสมุดรัฐสภา อีกส่วนหนึ่งด้วย

กลุ่มงานสื่อมวลชน มีภาระหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการประสานงานและอำนวยความสะดวกแก่สื่อมวลชนทุกประเภทในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมต่างๆ อาทิ การให้สัมภาษณ์ การแถลงข่าว ฯลฯ ของวุฒิสภา คณะกรรมาธิการ และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา พร้อมทั้งตรวจสอบ และรวบรวมประมวลข่าวประจำวันเกี่ยวกับวุฒิสภาจากหนังสือพิมพ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน ๑๖ ฉบับ เพื่อเสนอต่อประธานวุฒิสภา รองประธานวุฒิสภา เลขาธิการวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภา เพื่อเก็บไว้ใช้ตรวจสอบต่อไป รวมไปถึงการวิเคราะห์ เสนอแนะแก้ไขเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องแก่สาธารณชนด้วย นอกจากนี้แล้วยังมีภารกิจสำคัญในการบันทึกภาพกิจกรรมต่างๆ ของวุฒิสภา คณะกรรมาธิการ และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อนำไปเผยแพร่สื่อมวลชนและประชาชนทั่วไปทางระบบอินเทอร์เน็ตอีกส่วนหนึ่งด้วย

กลุ่มงานสื่อมวลชนมีบุคลากร ดังนี้

๑. นางละอ อุดยพิทักษ์

ผู้อำนวยการกลุ่มงานสื่อมวลชน

๒. นางสาวลักษณ บัวทอง

นักประชาสัมพันธ์ ๑

๓. นางประคอง แก่นจันทร์

นักประชาสัมพันธ์ ๔

๔. นางสาวอนรรฆภรณ์ ต້องวัฒนา

นักประชาสัมพันธ์ ๓

๕. นายอดิสร สุวรรณผ่องใส

เจ้าพนักงานโสตทัศนศึกษา ๒

๖. นายมงคล เสงลาภักษ์
เจ้าพนักงานโลหิตทัศนศึกษา ๒
๗. นางสาวภัทรพรารณณ์ เอียดคู่ย
เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑
๘. นางสาวเปรมมณี สีนจงเจริญกิจ
เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

กลุ่มงานโลหิตทัศนูปกรณ์ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

กลุ่มงานโลหิตทัศนูปกรณ์ มีภาระหน้าที่รับผิดชอบ การศึกษาข้อมูล รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนและจัดหาโลหิตทัศนูปกรณ์ ในด้านการประชุมวุฒิสภา คณะกรรมการธิการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา การประชุม การสัมมนา ฯลฯ ดำเนินการจัดวางระบบ การขอใช้ การติดตั้ง การควบคุม การดูแลรักษา การซ่อมแซมโลหิตทัศนูปกรณ์ ผลิตสื่อ วิดิทัศน์ และ สไลด์มัลติมีเดีย ศึกษาและประสานงานในการนำ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์มาใช้ในการประชุม สัมมนา และปฏิบัติงานร่วมกัน การสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

กลุ่มงานโลหิตทัศนูปกรณ์มีบุคลากร ดังนี้

๑. นางทวิพร เอี่ยมสะอาด
ผู้อำนวยการกลุ่มงานโลหิตทัศนูปกรณ์
๒. นายวัลลภ หมูปยัคฆ์
นักวิชาการโลหิตทัศนศึกษา ๕
๓. นางสาวฐานันัฐ ธรรมรักษ์
นักวิชาการโลหิตทัศนศึกษา ๓
๔. นายเทอดไทย สารพิชญ์
นายช่างอิเล็กทรอนิกส์ ๒
๕. นายทวีศักดิ์ น้อยภาณี
นายช่างอิเล็กทรอนิกส์ ๒
๖. นายอุเทน สีนจันทร์
เจ้าพนักงานโลหิตทัศนศึกษา ๒
๗. นางสาวอริสรา กาญจนอุดม
เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑
๘. นางสาวภาวิณีย์ ปิ่นอ่อน
เจ้าหน้าที่ธุรการ ๑

กลุ่มงานสื่อมวลชน กลุ่มงานโลหิตทัศนูปกรณ์ จึงเป็นงานการสื่อสารสัมพันธ์ หรือการประชาสัมพันธ์ ของกิจการงานของวุฒิสภาไปสู่สาธารณชนให้ได้รับรู้ ให้ได้มีความเข้าใจในสิ่งที่เป็นจริงและถูกต้องอย่างกว้างขวาง กลุ่มงานดังกล่าว จึงมีความสำคัญยิ่งต่อเกียรติภูมิ ชื่อเสียง ความศรัทธา ความเชื่อถือกิจการงานของวุฒิสภาเป็นอย่างมาก เราต้องยอมรับกันอยู่อย่างหนึ่งว่า องค์กรหรือสถาบันใดก็ตามได้ดำเนินกิจการงานขององค์กรหรือสถาบันนั้นๆ เป็นผลดีเกิดแก่ชาติ บ้านเมือง และประชาชน เป็นอย่างมาก แต่ขาดการประชาสัมพันธ์ให้สังคมได้รับทราบ ก็ตรงกับคำที่ว่า **“ปิดทองหลังพระ”** ทำดีแต่ผู้คนเขาไม่ทราบ ก็อาจเป็นต้นเหตุก่อให้เกิดความเข้าใจผิด กล่าวกำหนดิเดียนให้เสียหายได้ เช่น มักจะได้ยิน ได้ฟัง ได้อ่านจากสื่อสารต่างๆ กล่าวหาว่า องค์กรนั้น สถาบันนี้ ไม่เห็นทำประโยชน์อะไร มีแต่แก่งแย่งตำแหน่งหน้าที่กัน ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมไปในทางที่เสียหาย เป็นต้น บางคน บางองค์กร ถึงกลับเสนอแนวคิดให้ยุบทิ้ง ให้เลิกองค์กร หรือสถาบันเหล่านั้น ก็เคยมีข่าวปรากฏให้เห็นในสื่อมวลชนต่างๆ อยู่ตลอดเวลา มีข้อสำคัญอยู่ประการหนึ่งก็คือ ผู้คนที่เสนอแนวคิดเช่นนั้น ได้รับข้อมูลที่ตรงตามความเป็นจริง หรือได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่ตรงกับความเป็นจริง ครบถ้วนมากน้อยเพียงใด และผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์นั้นมีวิจารณ์ญาณมากพอที่จะวินิจฉัยความถูกผิดในเรื่องนั้นๆ ได้โดยถูกต้องสมบูรณ์เป็นประการสำคัญ มิได้หมายความว่า ใครคิดอะไร เสนอแนวคิดเช่นใด จะเป็นการถูกต้องไปทั้งหมด ก็หาเป็นเช่นนั้นเสมอไปไม่ เพราะยังมีบุคคลที่ไม่ทราบรายละเอียดข้อเท็จจริงอย่างสมบูรณ์แต่ก็วิพากษ์วิจารณ์ไปปราศจากหลักฐานโดยขัดแย้งเป็นเพียงการคาดคะเนหรือข้อสันนิษฐานเท่านั้น ก็มีโอกาสที่จะคิดผิด พุจฉิต เข้าใจผิด ได้เช่นกัน เพราะการคิดการพูดนั้น ง่ายกว่าการลงมือปฏิบัติจริงๆ มากมายนัก ยิ่งการวิพากษ์วิจารณ์ถ้าหากมีเจตนาให้เกิดความเสียหายแก่ใครๆ หรือสถาบันใดๆ ทางสื่อต่างๆ อย่างกว้างขวางที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจไปทำความเข้าใจให้แก่ทุกคนให้เข้าใจข้อเท็จจริงได้ จึงน่าจะไม่ใช่จริธรรมเป็นอย่างยิ่ง

ผู้เขียนเคยมีประสบการณ์เรื่องหนึ่งที่มีเหตุการณ์ในวุฒิสภาที่เป็นข่าวกระหึ่มดังไปทั่วประเทศ สื่อมวลชน คอลัมน์นิสก์ นักวิพากษ์วิจารณ์ นักจัดรายการวิทยุ โทรทัศน์ ได้กล่าวถึง

เหตุการณ์ครั้งนั้นหลายวัน หลากหลายทัศนะ แตกต่างกันไปแล้ว แต่ข้อมูลที่ได้รับ ภูมิปัญญา มโนธรรม จิตสำนึกของแต่ละบุคคล แล้วก็ได้อธิบายความถูกต้องออกมาเป็นนานาทัศนะ หลายข่าว หลายบทความ หลายคอลัมน์นิสก์ ได้วิพากษ์วิจารณ์สถาบัน สมาชิกวุฒิสภาไปในทางเสียหายทั้งสถาบัน หลายข่าว หลายบทความ หลายคอลัมน์นิสก์ ได้วิพากษ์วิจารณ์ในทางเสียหายเฉพาะสมาชิกวุฒิสภา เป็นรายบุคคลที่เป็นต้นแห่ง มูลเหตุอื่นๆ เท่านั้น ทั้งที่เป็นกรณีเดียวกันแท้ๆ วันหนึ่งในช่วงมี เหตุการณ์ดังกล่าวผู้เขียนได้นั่งรถยนต์แท็กซี่ที่ถนนหน้ารัฐสภา เพื่อกลับที่พักก็ได้ยินเสียงวิพากษ์วิจารณ์จากผู้จัดรายการวิทยุ ในรถแท็กซี่คันดังกล่าวในเรื่องความวุ่นวายของสมาชิกวุฒิสภา มีการดำเนินคดียื่น โจทก์สมาชิกวุฒิสภาในถ้อยคำที่ไม่เป็นการ เสริมสร้างเกียรติภูมิต่อสถาบันวุฒิสภาเลย ผู้เขียนฟังอย่าง ใจหายใจคว่ำ เมื่อรถแท็กซี่เคลื่อนออกไปผู้ขับรถแท็กซี่ก็มี อารมณ์ร่วมวิพากษ์วิจารณ์ดำเนินคดียื่น โจทก์ สมาชิกวุฒิสภา ไปกับนักจัดรายการวิทยุด้วยอย่างมีอารมณ์ฉุนเฉียว ผู้เขียน นั่งฟังรายการวิทยุ และรายการสดอย่างมีอารมณ์ของผู้ขับซี รยนต์แท็กซี่อย่างอาการสงบเสงี่ยมเจียมตัว จำลึกลงคำ ภาวนาอยู่ในใจว่า “ส้มมาอะระหังๆ ๆ พุทโธๆ ๆ ๆ” เพื่อมิให้เกิดอารมณ์ต่ำตามคนขับแท็กซี่ไปด้วย จึงค่อยๆ พูด ค่อยๆ จา ตั้งสติสัมปชัญญะไม่ได้ตอบ เขาพูดอะไรเจ็บๆ หนักๆ หยิบๆ คายๆ ก็ตอบ “ครับๆ ๆ ๆ” ไปก่อน จนผู้ขับแท็กซี่ อารมณ์ไม่โทเบาบางลง เพราะผู้เขียนหลีกเลี่ยงไม่เติมเชื้อเพลิง ลงไปในอารมณ์ของเขา ผู้เขียนค่อยๆ อธิบายในสิ่งที่ผู้เขียนได้ เห็นมาด้วยตา ได้ฟังมาด้วยหู ได้สัมผัสมาด้วยใจให้ผู้ขับรถแท็กซี่ ฟังในสิ่งที่ผู้จัดการรายการวิทยุวิพากษ์วิจารณ์ ดำเนิน คดีตั้ง และผู้ขับแท็กซี่ก็คล้อยตามและวิพากษ์วิจารณ์ตามอย่างมีอารมณ์ ที่ไม่ฟังพอใจต่อสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด ได้อธิบายด้วยข้อมูล ตามความเป็นจริงที่ถูกต้อง ด้วยเหตุด้วยผลโดยไม่ดูวาม แบบ ถ้อยทีถ้อยอาศัย อันไหนเขาพูดวิจารณ์ถูกต้องก็ยอมรับคำ วิจารณ์ของเขา “แบบบัวไม่ให้ช้ำน้ำไม่ให้ขุ่น” แต่ พยายามอธิบายในลักษณะที่ผู้เขียนเห็นว่าสิ่งที่เป็นจริง สิ่ง ที่ถูกต้อง นั้นเป็นเช่นใด อย่างตรงไปตรงมา สิ่งใดไม่ถูกต้องไม่ ชอบธรรมก็บอกเขาตรงๆ แลกเปลี่ยนทัศนะกันจนเกือบจะถึง ที่พักของผู้เขียนใช้เวลาพูดจากันมาเกือบ ๑ ชั่วโมง คนขับแท็กซี่

ก็มีน้ำเสียงอ่อนลง พร้อมบอกกับผู้เขียนว่า “เออ ! ผมเข้าใจ แล้วครับ ผมจะไม่ด่าสมาชิกวุฒิสภา ในกรณีนี้ อีกต่อไป ผมจะได้ไปอธิบายให้เพื่อน ๆ ที่พวกเขา ด่าสมาชิกวุฒิสภาให้เข้าใจในสิ่งที่ถูกต้องด้วยครับ” ก่อนลงจากรถแท็กซี่ ผู้เขียนอวยพรให้คนขับแท็กซี่ขอให้มีความสุข ประสพโชคดีตลอดไป และบอกเขาว่า “คนไทย

เออ! ผมเข้าใจแล้วครับ

ผมจะไม่ด่าสมาชิกวุฒิสภาในกรณีนี้
อีกต่อไป ผมจะได้ไปอธิบายให้เพื่อน ๆ
ที่พวกเขาด่าสมาชิกวุฒิสภาให้เข้าใจ
ในสิ่งที่ถูกต้องด้วยครับ

ทุกคนทุกสาขาอาชีพมีความสำคัญต่อชาติบ้าน เมือง แม้คุณเป็นคนขับรถแท็กซี่ก็มีความสำคัญ ยิ่งนักถ้าคุณเป็นคนขับรถแท็กซี่ที่ดีมีจริยธรรม มี ศีลธรรม สุภาพ เรียบร้อย เป็นที่น่านิยมชมชอบ ประทับใจของผู้ใช้บริการทั้งคนไทยและชาวต่าง ประเทศผู้มาเยือนนับได้ว่าได้ทำหน้าที่พลเมือง ที่ดีที่สำคัญยิ่งแล้ว ขอให้คุณยึดมั่นในความดี มีความซื่อสัตย์สุจริต คุณจะประสพความสุข ประสพความสำเร็จในชีวิต” คนขับแท็กซี่รับคำโดยสาร และยกมือไหว้ผู้เขียนอย่างอ่อนน้อม ผู้เขียนเดินลงจากรถแท็กซี่ เดินเข้าสู่ที่พักอย่างเป็นสุขใจ และนอนหลับสบาย ไม่มีความ เครียด ไม่มีความวิตกกังวลกับปัญหาใดๆ ในคืนนั้น ได้ลิ้มความ วุ่นวายต่างๆ ในวังวนสังคมนมนุษย์ที่ยังปลงกันไม่ตก ดัดกิเลส ดัดหากันไม่ขาด ยังมีความยึดมั่นถือมั่นอย่างเหนียวแน่น ไม่ ปล่อยวาง เสมือนหนึ่งไม่มีวันตาย ดิ้นรนต่อสู้กันไปจวบจน กว่าจะหมดลมหายใจรวมทั้งผู้เขียนด้วยคนหนึ่งที่ยังหาข้อยุติ ไม่ได้ว่าเกิดมาได้อย่างไร มีชีวิตอยู่เพื่ออะไร และจะมีชีวิตอยู่ไป อีกนานสักเท่าไร ก่อนตายแล้วจะทำอะไรให้เกิดแก่นุชน รุ่นหลังให้มีความสุข เป็นแบบอย่างที่ดีได้อย่างไรบ้าง ยังคิด

“... พยายามด้วยคนหนึ่งก็ยังไม่หายช้อยู่ไม่ได้ ว่าเกิดมาได้อย่างไร มีชีวิตอยู่เพื่ออะไร และจะมีชีวิตอยู่ในอีกนานเท่าไร”

ไม่ออกจริงๆ คงจำเป็นต้องไปสนทนารวมกับ คุณระพีพันธ์ พันธุ์รักษ์ และ คุณพิมพ์วรรณ ภูนาภูล ผู้จัดการกลุ่มงาน คณะกรรมการกิจการสตรี เยาวชนและผู้สูงอายุ เพราะทั้งสองท่านมีอายุยังน้อยแต่มีความเข้าใจในกฎแห่งไตรลักษณ์ได้แก่ ลักษณะที่เสมอกันแก่สังขารทั้งปวง คือ อนิจจา ความเป็นของไม่เที่ยง ทุกขตา ความเป็นทุกข์ อนัตตา ความเป็นของไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน ที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไม่ให้ยึดมั่น ถือมั่นว่าเป็นตัวเรา ของเรา หรือตัวของกู ดังที่ท่านพุทธทาสได้นำมาชี้แนะพุทธศาสนิกชนตลอดมา ได้อย่างดียิ่งกว่าผู้เขียนที่มีอายุมากกว่าเสียอีก สาธุ

สภาพที่ปรากฏให้เห็นที่ผ่านมา ต้องยอมรับกันว่า สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา แออัดไปด้วยเจ้าหน้าที่ สมาชิกวุฒิสภา บางห้องมีความกว้างไม่มากนักแต่ต้องเป็นที่ทำงานของเจ้าหน้าที่ ๑๕ - ๑๖ คนทั้งที่แต่ละห้องก็เต็มไปด้วยเอกสารทั้งนั้น เฉพาะห้องของเจ้าหน้าที่กลุ่มงานสื่อมวลชน กลุ่มงานโสตทัศนูปกรณ์ ที่ใช้ห้องเล็กๆ แคบๆ ต้องเป็นที่ทำงานของเจ้าหน้าที่ถึง ๑๖ คน จึงมีโต๊ะ เก้าอี้ที่นั่งทำงานไม่พอกับจำนวนคน ต้องเปลี่ยนกันลุกยืน เปลี่ยนกันนั่งทำงานอย่างน่ารันทมน่าเอ็นดู น่าเห็นใจแต่ดูๆ แล้วทุกคนก็ทำงานกันอย่างมีความสุขและมีความตั้งใจจริง

เขียนมาถึงตรงนี้อาจมีผู้คนโต้แย้งว่า แม้สมาชิกวุฒิสภาก็ไม่มีโต๊ะ เก้าอี้ที่นั่ง (ไม่ใช่ห้องทำงานนะครับ) เป็นประจำด้วยเช่นกัน ผู้เขียนมีความเห็นว่า การที่สมาชิกวุฒิสภาไม่มีโต๊ะทำงาน ไม่มีเก้าอี้ที่นั่งเป็นประจำ ก็เพียงพอทำเนาถึงพอหาที่นั่งตามจุด

ต่างๆ ที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้จัดไว้รับรองสมาชิกวุฒิสภาได้อยู่บ้าง แต่ถ้าหากว่ามีห้องประชุมกรรมการเพื่อพิจารณาถ้อยแถลงของคณะกรรมาธิการคณะต่างๆ ไม่เพียงพอเป็นเรื่องที่จำเป็น เป็นอุปสรรคต่อการทำงานในหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภาเป็นอย่างยิ่ง แต่สมาชิกวุฒิสภามีได้มานั่งทำงานที่รัฐสภาทุกวัน และตลอดทั้งวัน เช่นกับเจ้าหน้าที่รัฐสภา จึงมีความจำเป็นมากกว่า แต่เจ้าหน้าที่กลุ่มงานต่างๆ ก็อยู่ที่ทำงานอย่างแออัดก็ตั้งใจทำงานอย่างอดทนและเข้มแข็งยิ่งจริงๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ ท่านประธานวุฒิสภา พลตรี มนูญกฤต รูปขจร จึงได้ย้ายเจ้าหน้าที่บางส่วนมาอยู่ที่อาคารยูนิเวสท์ แต่กลุ่มงานสื่อมวลชน กลุ่มงานโสตทัศนูปกรณ์ กลุ่มงานการเงิน กลุ่มงาน คณะกรรมการ ยังอยู่ที่อาคารรัฐสภา ๒ จึงเป็นการสะดวกสำหรับผู้เขียนที่ต้องไปพึ่งหาข้อมูลนำมาประกอบการเขียนบทความจากเจ้าหน้าที่กลุ่มงานสื่อมวลชน กลุ่มงานโสตทัศนูปกรณ์ ซึ่งได้รับความสะดวก ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากเจ้าหน้าที่ทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ผู้เขียนได้รบกวนบ่อยครั้งที่สุดท้ายก็คือ นางสาวลักษณ์ บัวทอง นักประชาสัมพันธ์ ๖, นางสาวอนรรฆภรณ์ ต้องวัฒนา นักประชาสัมพันธ์ ๓ หากข้อเขียนใดเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมก่อให้เกิดเป็นคุณความดี เป็นบุญเป็นกุศล ขอให้ทุกท่านได้ผลสนองตอบโดยทั่วกัน นอกจากนี้ผู้เขียนแล้วก็มี นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา กรุงเทพมหานคร, นายสามารถ รัตนประทีปพร สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดหนองบัวลำภู, นายกำพล ภู่มณี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปราจีนบุรี ที่ผู้เขียนได้พบเห็นเข้าไปในห้องของเจ้าหน้าที่กลุ่มงานสื่อมวลชน กลุ่มงานโสตทัศนูปกรณ์ เช่นกัน แต่ไม่ทราบวัตถุประสงค์ของแต่ละบุคคล สำหรับ นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ สันนิษฐานว่า น่าจะเป็นเรื่องของผู้ทำสื่อย่อมมีหัวใจที่ดีต่อสื่อด้วยกันเป็นแน่แท้ ■

(โปรดติดตามตอน ๔ ในเดือนสิงหาคม นะครับ)

ด้วยใจคารวะยิ่ง

ส.ว.จำจน บอกเล่าเก้าสิบ

โดย จำจน จิตรธร
สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุโขทัย

แนวทางในการประกาศกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายเลือกตั้งท้องถิ่น

ตามที่ข้อกำหนดคณะกรรมการการเลือกตั้ง ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อ ๑๔ กำหนดว่าเมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ แก่การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดแล้ว ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประกาศกำหนดจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งของผู้สมัครโดยพลันนั้น

บัดนี้ ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๖ แก่การเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นทุกประเภท พร้อมกันทั่วประเทศ ซึ่งมีผลบังคับใช้แล้วตั้งแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไปนั้น มีแนวทางในการคำนวณค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งท้องถิ่น ดังนี้

๑. คำนวณหาค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของปัจจัยแต่ละตัวซึ่งประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อพื้นที่หนึ่งตารางกิโลเมตร ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหนึ่งหน่วยเลือกตั้ง และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งหนึ่งคน โดยให้ถือค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้เป็นค่าคงที่ของปัจจัยแต่ละตัว

๒. นำค่าคงที่ของปัจจัยแต่ละตัวตามข้อ ๑ มาคูณด้วยข้อมูลที่มีอยู่จริงของแต่ละปัจจัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ได้ผลลัพธ์ของแต่ละปัจจัยจำนวนเท่าใดให้นำมารวมกัน

๓. นำผลรวมที่ได้ตามข้อ ๒ คูณจำนวนดัชนีราคาผู้บริโภคตามประกาศของกระทรวงพาณิชย์และนำผลคูณที่ได้มาหารด้วยหนึ่งร้อย

๔. นำจำนวนผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ ๓ มาเปรียบเทียบกับจำนวนเงินค่าใช้จ่ายขั้นต่ำ - ขึ้นสูง หากปรากฏว่าผลลัพธ์ที่ได้ อยู่ระหว่างจำนวนเงินดังกล่าว ก็อาจถือเอาจำนวนเงินนั้นเป็นจำนวนเงินค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง สำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทนั้น ในกรณีที่นำมาเปรียบเทียบแล้ว จำนวนเงินที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าจำนวนเงินค่าใช้จ่ายขั้นต่ำก็อาจถือเอาจำนวนเงินค่าใช้จ่ายขั้นต่ำดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง สำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น หรือในกรณีที่นำมาเปรียบเทียบแล้วปรากฏว่าจำนวนเงินที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าจำนวนเงินค่าใช้จ่ายขั้นต่ำก็อาจถือเอาจำนวนเงินค่าใช้จ่ายขั้นต่ำดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งสำหรับผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็ได้.....

สิทธิของประชาชนในการเข้าชื่อ ตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ คนขึ้นไป เพื่อเสนอร่างกฎหมาย

โดย สำนักวิชาการ*

ในอดีตที่ผ่านมา การเสนอร่างกฎหมายเพื่อให้รัฐสภาพิจารณานั้นจะถูกจำกัดไว้ว่าจะกระทำได้แต่เฉพาะคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้น ปัจจุบันเพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น ตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการเมือง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้บัญญัติให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนสามารถเสนอร่างกฎหมายให้รัฐสภาพิจารณาได้ โดยมีหลักเกณฑ์ วิธีการเข้าชื่อเสนอกฎหมายและการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังนี้

๑. ผู้มีสิทธิเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

ผู้มีสิทธิเข้าชื่อเสนอกฎหมาย ได้แก่ บุคคลผู้มีคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และไม่มีลักษณะต้องห้ามไม่ให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ตามมาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๐๖ ของรัฐธรรมนูญ

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

- ๑) มีสัญชาติไทย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้ว ไม่น้อยกว่าห้าปี
- ๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ ๑ มกราคมของปีที่มีการเลือกตั้ง และ
- ๓) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งอยู่นอกเขตเลือกตั้งที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน หรือมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งเป็นเวลาน้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันเลือกตั้ง หรือมีถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักรย่อมมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภานับบัญญัติ

บุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

๑. วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
๒. เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
๓. ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
๔. อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

๒. รูปแบบของร่างพระราชบัญญัติที่จะเสนอให้รัฐสภาพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติที่จะเสนอให้รัฐสภาพิจารณาจะต้องประกอบด้วย

- ๒.๑ บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบในการเสนอกฎหมาย
- ๒.๒ ตัวร่างพระราชบัญญัติจะต้องมีบทบัญญัติแบ่งเป็นมาตราที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจได้ว่ามีความประสงค์จะตรากฎหมายในเรื่องใด และมีหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายนั้นอย่างไร

* เรียบเรียงโดย นางสาวสุพิศรา วรรณศิริกุล วิทยากร ๖ กลุ่มงานวิจัยและข้อมูล สำนักวิชาการ

๒.๓ การเสนอกฎหมายอาจจัดทำขึ้นที่กรรมาธิการสำคัญและคำชี้แจงความมุ่งหมายของการกำหนดหลักการในแต่ละบทบัญญัติของกฎหมายที่เสนอให้เพียงพอที่จะเข้าใจเหตุผลที่กำหนดไว้ในแต่ละมาตราก็ได้

ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจะต้องมีหลักการเกี่ยวกับเรื่องที่บัญญัติในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยและ/หรือหมวด ๕ แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งบัญญัติถึงเรื่องต่างๆ สรุปได้ดังนี้

ประเภทของกฎหมายในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพ ของชนชาวไทย ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ถึง มาตรา ๖๕ ในเรื่องต่างๆ ดังนี้

- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และการใช้สิทธิและเสรีภาพ (มาตรา ๒๘)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล (มาตรา ๒๙)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับความเสมอภาคของบุคคล (มาตรา ๓๐)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย (มาตรา ๓๑)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการรับโทษทางอาญา (มาตรา ๓๒)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับความคุ้มครองจากทัศนนิมิตฐานในคดีอาญาว่าไม่มีความผิด (มาตรา ๓๓)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคลในครอบครัวเถียรติยศ ชื่อเสียง หรือ ความเป็นอยู่ส่วนตัว (มาตรา ๓๔)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพในเคหสถาน (มาตรา ๓๕)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพในการเดินทางและการเลือกถิ่นที่อยู่ (มาตรา ๓๖)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพในการสื่อสาร (มาตรา ๓๗)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพในการนับถือศาสนา (มาตรา ๓๘)

- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น (มาตรา ๓๙)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม (มาตรา ๔๐)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพในการเสนอข่าว (มาตรา ๔๑)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพในทางวิชาการ (มาตรา ๔๒)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (มาตรา ๔๓)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ (มาตรา ๔๔)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพในการรวมกันเป็นหมู่คณะ (มาตรา ๔๕)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม (มาตรา ๔๖)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพในการจัดตั้งพรรคการเมือง (มาตรา ๔๗)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับขอบเขตแห่งสิทธิการจำกัดสิทธิและคุ้มครองสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน (มาตรา ๔๘)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลในการลี้ภัย (มาตรา ๔๙)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ (มาตรา ๕๐)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับเสรีภาพในการประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรี (มาตรา ๕๑)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับความคุ้มครองในเรื่องเกณฑ์แรงงาน (มาตรา ๕๒)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในการรับบริการทางสาธารณสุข (มาตรา ๕๓)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับคุ้มครองสิทธิของเด็กเยาวชน และบุคคลในครอบครัว (มาตรา ๕๔)

- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของผู้สูงอายุ (มาตรา ๕๑)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของผู้พิการหรือทุพพลภาพ (มาตรา ๕๕)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในการมีส่วนร่วมจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๕๖)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภค (มาตรา ๕๗)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลที่จะรับทราบข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น (มาตรา ๕๘)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในการได้รับข้อมูลในกิจกรรมที่จะมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต (มาตรา ๕๙)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของรัฐ (มาตรา ๖๐)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลในการเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ และได้รับแจ้งผลการพิจารณาภายในเวลาอันสมควร (มาตรา ๖๑)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของบุคคลที่จะฟ้องหน่วยงานของรัฐ (มาตรา ๖๒)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับข้อห้ามในการใช้สิทธิและเสรีภาพเพื่อล้มล้างระบอบการปกครอง (มาตรา ๖๓)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (มาตรา ๖๔)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในการต่อต้านการได้ค่านาจปกครองประเทศโดยมิชอบ (มาตรา ๖๕)

ประเภทของกฎหมายในหมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ได้มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๗๑ ถึงมาตรา ๘๙ ในเรื่องต่างๆ ดังนี้

- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช และผู้บูรณภาพแห่งอาณาเขต (มาตรา ๗๑)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการจัดให้มีกำลังทหารได้เพื่อพิทักษ์รักษาเอกราช ความมั่นคงของรัฐ และการ

ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (มาตรา ๗๒)

- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองศาสนา (มาตรา ๗๓)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ (มาตรา ๗๔)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล จัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ การจัดสรรงบประมาณให้กับการบริหารงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ (มาตรา ๗๕)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบายการตัดสินใจทางการเมือง ตลอดจนการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ (มาตรา ๗๖)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการจัดให้มีแผนพัฒนาการเมืองและมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (มาตรา ๗๗)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง (มาตรา ๗๘)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวนบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ (มาตรา ๗๙)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงชาย สงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิต (มาตรา ๘๐)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม (มาตรา ๘๑)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่มีประสิทธิภาพ (มาตรา ๘๒)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม (มาตรา ๘๓)

- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการจัดระบบการถือครองที่ดินและการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม (มาตรา ๔๔)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน และคุ้มครองระบบสหกรณ์ (มาตรา ๔๕)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงาน (มาตรา ๔๖)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ้มครองผู้บริโภคและป้องกันการผูกขาด (มาตรา ๔๗)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการตรากฎหมายและนโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน (มาตรา ๔๘)
- ร่างกฎหมายเกี่ยวกับการจัดให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (มาตรา ๔๙)

๓. วิธีการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถเข้าชื่อเสนอกฎหมายได้

๒ วิธีคือ

๓.๑ การเข้าชื่อเสนอกฎหมายกันเอง โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ คน ร้องขอต่อประธานรัฐสภา

๓.๒ การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยการจัดการของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

๓.๑.๑ การเข้าชื่อเสนอกฎหมายกันเอง โดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ คน ร้องขอต่อประธานรัฐสภา โดยจะต้องมีวิธีการและกระบวนการดังต่อไปนี้

การริเริ่มเสนอกฎหมาย

ให้ผู้แทนการเสนอกฎหมายดำเนินการ ดังนี้

๑) จัดทำร่างพระราชบัญญัติที่จะเสนอให้รัฐสภาพิจารณา (โดยต้องจัดทำในรูปแบบร่างพระราชบัญญัติซึ่งต้องมีหลักการเกี่ยวกับเรื่องที่บัญญัติในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยหรือหมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย)

๒) จัดให้มีการเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยผู้ประสงค์ที่จะเข้าชื่อเสนอกฎหมายต้องกรอกข้อความ

ตามแบบแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่และลายมือชื่อของผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมาย

๓) รวบรวมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวที่หมดอายุหรือบัตรหรือหลักฐานอื่นใดของทางราชการที่มีรูปถ่ายสามารถแสดงตนได้ของผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายทุกคน

๔) รวบรวมสำเนาทะเบียนบ้านของผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายทุกคน

ผู้แทนการเสนอกฎหมายจะต้องรวบรวมรายชื่อผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายให้ได้จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ คน นำส่งให้ประธานรัฐสภาพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานข้างต้นให้ครบถ้วน

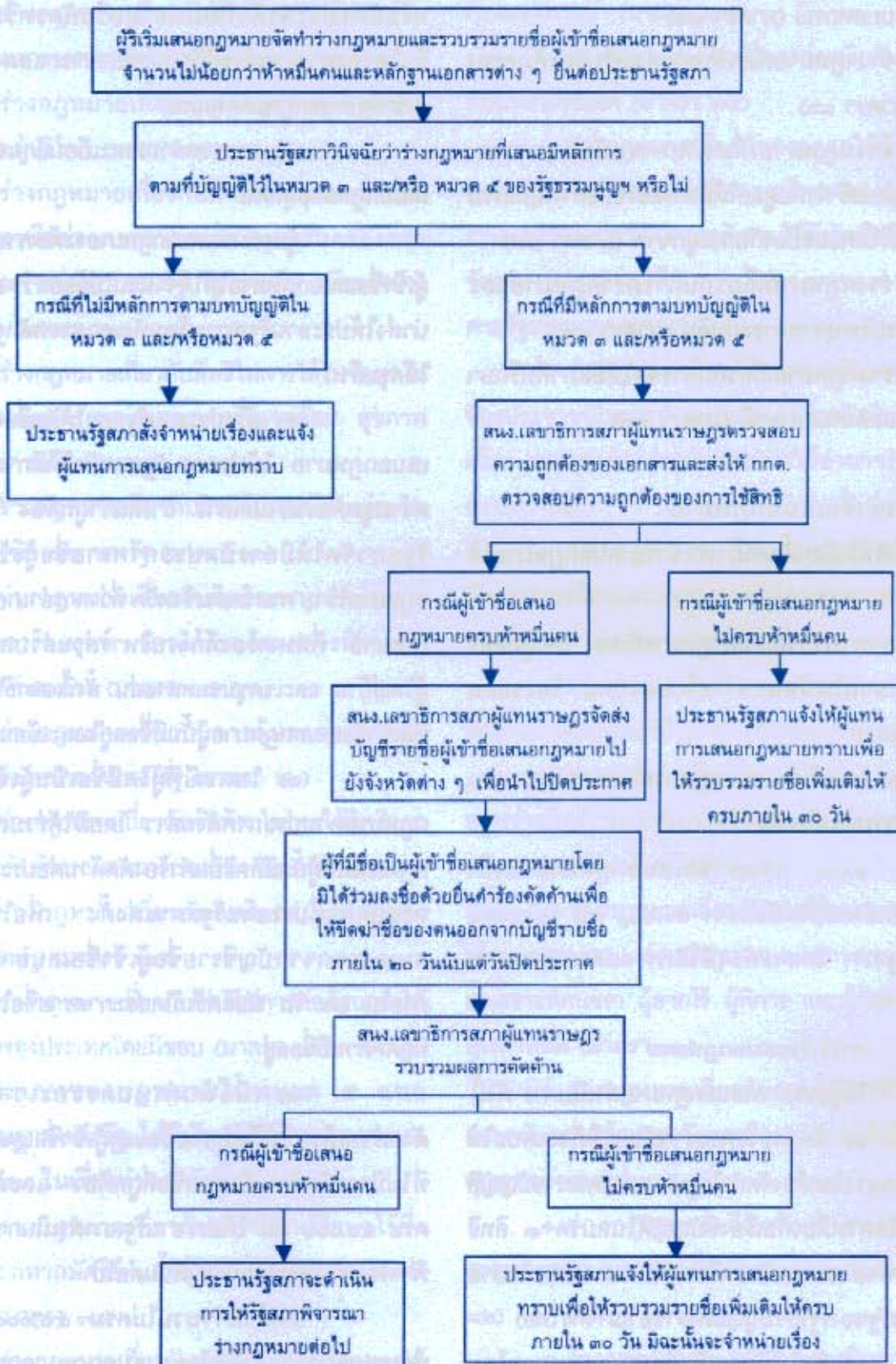
๕) เมื่อประธานรัฐสภาได้รับเรื่องการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย ให้ประธานรัฐสภาจัดให้มีการตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร ถ้าเห็นว่าถูกต้อง ให้ประธานรัฐสภาจัดให้มีการเปิดประกาศรายชื่อผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ สำนักงานเทศบาล ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และเขตชุมชนหนาแน่น ทั้งนี้เฉพาะในเขตท้องที่ที่ผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายผู้นั้นมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน

๖) ในกรณีที่ผู้ใดมีชื่อเป็นผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายตามประกาศดังกล่าว โดยมีได้ร่วมเข้าชื่อเสนอกฎหมายให้ผู้นั้นมีสิทธิยื่นคำร้องคัดค้านต่อประธานรัฐสภาหรือบุคคลที่ประธานรัฐสภาแต่งตั้ง เพื่อให้ขีดฆ่าชื่อตนเองออกจากบัญชีรายชื่อผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายได้ภายใน ๒๐ วัน นับแต่วันเปิดประกาศรายชื่อในเขตท้องที่ที่ผู้คัดค้านมีชื่ออยู่

๗) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาคัดค้านดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่ารายชื่อของผู้เข้าชื่อเสนอกฎหมายที่ไม่มีการคัดค้านเป็นรายชื่อที่ถูกต้อง และถ้ามีจำนวนครบ ๕๐,๐๐๐ คน ให้ประธานรัฐสภาดำเนินการให้รัฐสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป

แต่ถ้ามีจำนวนไม่ครบ ๕๐,๐๐๐ คน ให้ประธานรัฐสภาแจ้งให้ผู้แทนเสนอกฎหมายทราบ เพื่อดำเนินการจัดให้มีการเข้าชื่อเสนอกฎหมายเพิ่มเติมให้ครบ

**แผนภูมิแสดงวิธีการและขั้นตอนการดำเนินการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย
กรณีผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าหมื่นคนเข้าชื่อเสนอกฎหมายต่อประธานรัฐสภา**

๕๐,๐๐๐ คน ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจาก
ประธานรัฐสภา หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวและ
มิได้มีการเสนอรายชื่อเพิ่มเติมจนครบ ๕๐,๐๐๐ คน ให้
ประธานรัฐสภาสั่งจำหน่ายเรื่อง

**๓.๒.๑ การเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยการ
จัดการของคณะกรรมการการเลือกตั้ง** ขั้นตอนในการ
เข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยการจัดการของคณะกรรมการ
การเลือกตั้ง มีดังนี้คือ

๑) ในกรณีที่มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีจำนวนตั้งแต่
๑๐๐ คนขึ้นไป หากประสงค์จะขอให้คณะกรรมการการ
เลือกตั้งเป็นผู้ดำเนินการจัดให้มีการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย
ให้อินคำขอต่อประธานกรรมการการเลือกตั้ง พร้อมทั้งร่าง
พระราชบัญญัติที่จะเสนอให้รัฐสภาพิจารณา (ซึ่งต้องมี
หลักการเกี่ยวกับเรื่องที่บัญญัติในหมวด ๓ สิทธิและ
เสรีภาพของชนชาวไทยหรือหมวด ๕ แผนนโยบายพื้นฐาน
แห่งรัฐของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย)

๒) เมื่อประธานกรรมการการเลือกตั้งได้รับ
คำขอดังกล่าวให้ดำเนินการจัดส่งร่างพระราชบัญญัติและ
เอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำ
จังหวัดหรือผู้ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งในแต่ละ
จังหวัด เพื่อดำเนินการประกาศให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละ
จังหวัดทราบว่ามีกรเสนอกฎหมายในเรื่องใด และให้ผู้มี
สิทธิเลือกตั้งที่ประสงค์จะร่วมเข้าชื่อเสนอกฎหมายไป
ลงชื่อตามระยะเวลาและสถานที่ที่กำหนด ทั้งนี้การ
กำหนดระยะเวลาเข้าชื่อต้องไม่น้อยกว่า ๙๐ วันนับแต่วัน
ประกาศ

ในระหว่างระยะเวลาที่กำหนดให้มีการเข้าชื่อ
เสนอกฎหมายผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิร่วมเข้าชื่อเสนอ
กฎหมายในสถานที่ที่กำหนดไว้ในจังหวัดที่ตนมีสิทธิเลือกตั้ง

๓) ในการใช้สิทธิเข้าร่วมเสนอชื่อเสนอ
กฎหมายให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปแสดงตนต่อคณะกรรมการ
การเลือกตั้งประจำจังหวัดหรือผู้ที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง
แต่งตั้ง พร้อมทั้งแสดงบัตรประจำตัวประชาชน หรือหลักฐาน
อื่นใดตามที่กำหนดในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

และเมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ประจำจังหวัดหรือผู้ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้งได้
ตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้แสดงตนเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดย
ถูกต้อง ให้จัดให้ผู้ยื่นกรออกข้อความและลงชื่อในแบบพิมพ์
การเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

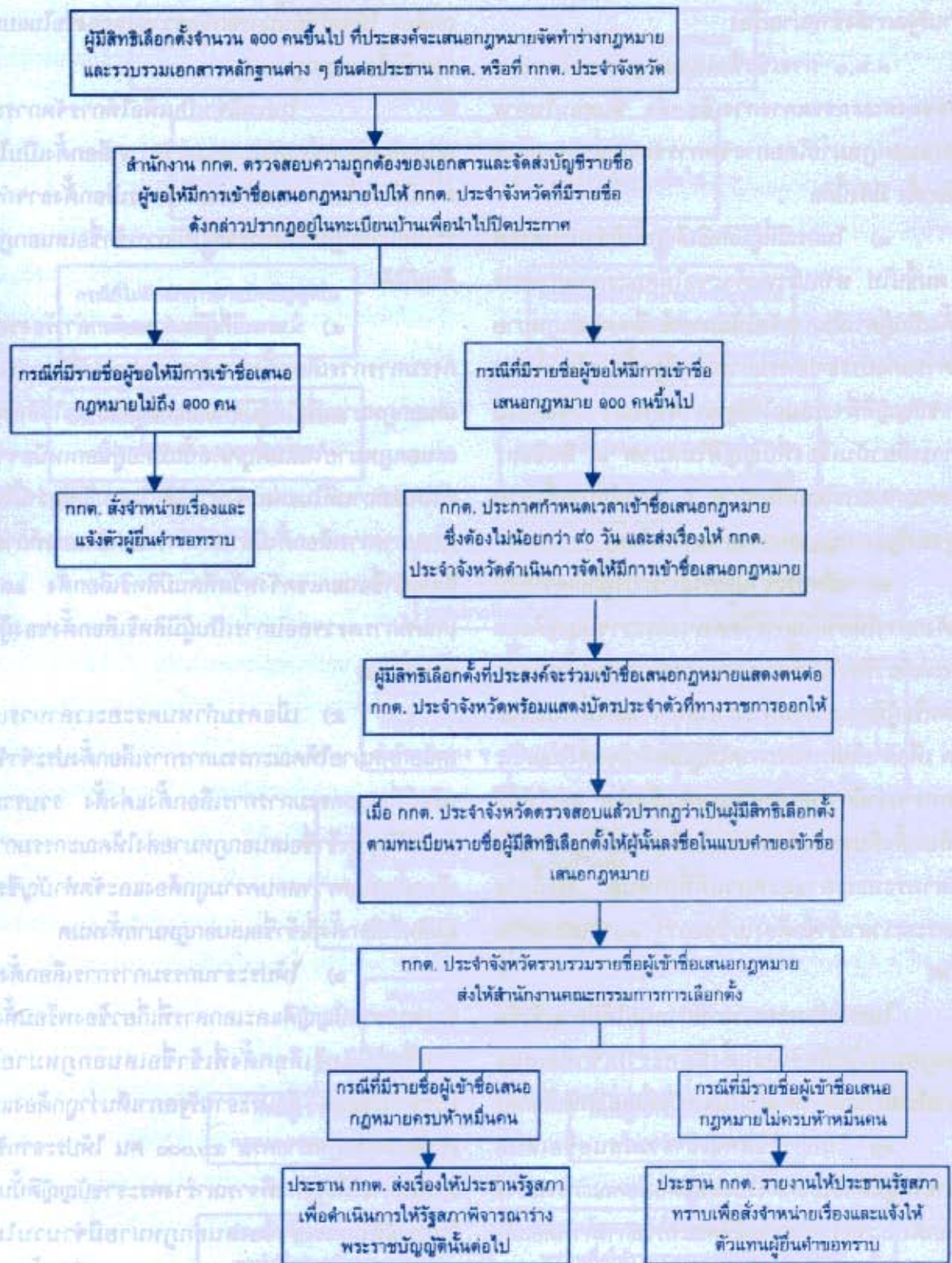
ในกรณีจำเป็นเพื่อให้การจัดการเข้าชื่อ
เสนอกฎหมายของคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นไปด้วย
ความเรียบร้อย คณะกรรมการการเลือกตั้งอาจกำหนด
ระเบียบวิธีปฏิบัติในการจัดให้มีการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย
ด้วยก็ได้

๔) ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอดังกล่าวร้องขอ คณะ
กรรมการการเลือกตั้งอาจกำหนดสถานที่ในการเข้าชื่อ
เสนอกฎหมายเพื่อให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสามารถใช้สิทธิเข้าชื่อ
เสนอกฎหมายในถิ่นที่บุคคลนั้นมีที่อยู่นอกเหนือจากการ
กำหนดสถานที่ในแต่ละจังหวัดได้ ในกรณีเช่นว่านี้ให้คณะ
กรรมการการเลือกตั้งมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์การขอให้
สิทธิเข้าชื่อนอกเขตจังหวัดที่ตนมีสิทธิเลือกตั้ง และหลัก
เกณฑ์การตรวจสอบการเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งของผู้ยื่นได้
ตามสมควร

๕) เมื่อครบกำหนดระยะเวลาการเข้าชื่อ
เสนอกฎหมายให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด
หรือผู้ที่คณะกรรมการการเลือกตั้งแต่งตั้ง รวบรวมแบบ
พิมพ์ที่มีการเข้าชื่อเสนอกฎหมายส่งให้คณะกรรมการการ
เลือกตั้งเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและจัดทำบัญชีรายชื่อ
ผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอกฎหมายทั้งหมด

๖) ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งจัดส่ง
ร่างพระราชบัญญัติและเอกสารที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งบัญชี
รายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เข้าชื่อเสนอกฎหมายไปยัง
ประธานรัฐสภา ถ้าประธานรัฐสภาเห็นว่าถูกต้องและมีผู้
เข้าชื่อเสนอกฎหมายครบ ๕๐,๐๐๐ คน ให้ประธานรัฐสภา
ดำเนินการให้รัฐสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป
ในกรณีที่มีการเข้าชื่อเสนอกฎหมายมีจำนวนไม่ครบ
๕๐,๐๐๐ คน ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้งรายงาน
ให้ประธานรัฐสภาทราบ เพื่อให้ประธานรัฐสภาสั่ง
จำหน่ายเรื่อง

แผนภูมิแสดงวิธีการและขั้นตอนการดำเนินการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย กรณีการเข้าชื่อเสนอกฎหมายโดยการจัดการของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

สิทธิพลเมือง... บนเส้นทางประชาธิปไตย

กฎหมายน่ารู้ ประจำฉบับนี้ ยังเป็นบทความทางวิชาการ เรื่อง สิทธิพลเมือง..บนเส้นทางประชาธิปไตย ของ รศ. ดร. ภูริชญา วัฒนรุ่ง ซึ่งเป็นตอนต่อจากฉบับที่แล้ว

เมื่อระบบ “ไพร่” และ “ทาส” ถูกยกเลิกไปในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ “ไพร่” และ “ทาส” ก็ถูกปลดปล่อยออกจากพันธะของมูลนายเดิม โดยสถานะนั้น ผู้คนเหล่านี้ ก็คือ “อิสระชน” จากสถานะที่เป็น “ไพร่” และ “ทาส” ก็มาเป็นพลชนิกกรภายใต้ละอองอุทิศพระบาทแห่งองค์พระมหากษัตริย์

ภายใต้รัฐธรรมนูญราชาธิราชย์และด้วยการปกครองแบบใหม่ที่มีข้าราชการจากศูนย์กลางอำนาจรัฐในกรุงเทพฯ ออกไปปกครองหัวเมืองต่างพระเนตรพระกรรณ “ไพร่” และ “ทาส” ก็คือ “ราษฎร” ที่ต้องอยู่ภายใต้การปกครองของ “รัฐข้าราชการ” ที่เพิ่งสถาปนาขึ้นมานั้นด้วย

ต่อมา เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปีพุทธศักราช ๒๔๗๕ ระบบราชการแบบรวมศูนย์ก็ยังคงรูปแบบและโครงสร้างที่เป็นทั้งสถาบันทางการเมืองและเป็นทั้งกลไกในการปกครองรัฐอยู่เช่นเดิม

คำว่า “ประชาธิปไตย” ในที่นี้ จึงไม่ได้มีรากฐานเกิดมาจาก “จิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในการปกครอง” ของประชาชน และไม่ได้เกิดขึ้นมาเพราะแรงขับเคลื่อนของ “สิทธิและเสรีภาพ”

ในระบอบประชาธิปไตยที่ผ่านมา “ประชาชน” จึงเป็นเพียงคำๆ หนึ่งที่ “นักการเมือง” และ “ผู้กุมอำนาจรัฐ” ไข่ยกขึ้นมาอ้างเพื่อความชอบธรรมของฝ่ายตน เท่านั้น

ประชาธิปไตยจึงเป็นเสมือนแอ่งอันสมบูรณ์ที่บรรดานักฉวยโอกาสทางการเมืองคนแล้วคนเล่า กลุ่มแล้วกลุ่มเล่าเข้ามาเพื่อตักตวงผลประโยชน์นานาชนิดไปจาก “ประชาชน” ในความรู้สึกของประชาชนส่วนใหญ่ที่ตกเป็นผู้ถูกกระทำก็ต้องทนยอมรับการกระทำของคนที่ตนเลือกเข้าไปเหล่านี้ โดยที่ไม่อาจจะปกป้องประโยชน์ของตนเองเอาไว้ได้ ทั้งทรัพยากรท้องถิ่น ทั้งวัฒนธรรมพื้นบ้าน ทั้งโครงสร้างระบบความสัมพันธ์ของชุมชนล้วนแต่ถูกทำลายไป ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นผลมาจากการกำหนดและการดำเนินนโยบายโดยกลุ่มบุคคลผู้กุมอำนาจรัฐทั้งสิ้น

“ประชาชน” ไม่เคยได้มีโอกาสแสดงออกในทางการเมือง และไม่เคยได้มีสิทธิอำนาจใดๆ ในทางการเมืองอย่างแท้จริง สิทธิและอำนาจของประชาชนในทางการเมืองจึงเป็นเพียงแค่นามธรรมเท่านั้น

หากจะพิจารณาถึงสาเหตุ คงจะต้องหันกลับไปมองความเป็นมาของรัฐไทยในอดีต ดังที่

ในนิทานพื้นบ้านของไทย
เรื่องพระมเหสีกับ
พระมหาราช

ชกช

บทประพันธ์โดย
คุณหญิง...

เรื่อง...

ได้กล่าวมาแล้วว่ารัฐไทยโบราณ ตั้งแต่อดีตมาจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นนั้น สถานะของประชาชนภายใต้อำนาจรัฐก็คือ "ไพร่" และ "ทาส" ระบบไพร่เป็นรูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชน เพื่อการควบคุมกำลังคน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดในรัฐโบราณ

ในระบบไพร่ ชายทุกคนจะต้องไปขึ้นทะเบียนเข้าสังกัดกับหัวหน้ากลุ่มที่เรียกว่า "มูลนาย" การจะหลบหลีกอยู่นอกสังกัดของมูลนายนับว่าเป็นเรื่องที่ยากลำบากอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่า ใครก็ตามที่ไม่ได้ขึ้นสังกัดมูลนายก็จะไม่ได้รับการคุ้มครองจากรัฐ

และถือว่าเป็นคนนอกกฎหมายด้วยซ้ำไป การจะมีที่ดินทำกินสักแปลงหนึ่งก็ไม่สามารถกระทำได้ เพราะถือว่า ที่ดินนั้นเป็นของพระมหากษัตริย์ในฐานะที่ทรงเป็นพระเจ้าแผ่นดิน เมื่อได้หักรังวางพงที่ดินตรงไหนเพื่อทำกินแล้ว จะต้องไปแจ้งกับเจ้าหน้าที่ทางราชการเพื่อจดเป็นทะเบียนไว้ หากไม่

แล้วก็จะไม่ได้รับการคุ้มครองยอมรับว่าเป็นที่ทำกินของผู้นั้น การไปแจ้งกับทางราชการเพื่อจดทะเบียนที่ทำกินนี้ เป็นเรื่องที่ต้องอาศัย "มูลนาย" จัดการให้ไพร่จะไปจัดการแจ้งขึ้นทะเบียนเองไม่ได้ หากไพร่ไปแจ้งเองก็เท่ากับแสดงตัวว่า ไม่มีมูลนายซึ่งตามกฎหมายแล้วจะต้องถูกจับกุมและถูกลงโทษ

การจะหลบหนีเข้าไปเป็น "อิสระชน" อยู่ในป่า ก็ใช่ว่าจะทำได้ง่ายๆ ป่าสมัยก่อนซุกซมไปด้วยสัตว์ร้ายและโรคภัยไข้เจ็บ อาวุธ เครื่องไม้เครื่องมือ และหยูกยาก็ไม่ใช่ว่าหาได้ทั่วไป ถึงอยู่ได้ก็ต้องมีเวลาเข้าเมืองเพื่อหาสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นอยู่ดี เพราะฉะนั้นการหลบหนีจากการถูก

ตามจับตัวก็ยากสู้กับหน้าเข้าหา "มูลนาย" เพื่อสักเลกเข้าสังกัดก็น่าจะอยู่สบายและทำกินได้สะดวกกว่า ถึงแม้จะไม่มี "อิสระ" ก็ตามที

ในระบบไพร่ หน้าที่ของ "ไพร่" คือการถวายการรับใช้แด่องค์พระมหากษัตริย์ ไพร่ในสังกัดที่ขึ้นตรงต่อพระมหากษัตริย์เรียกว่า "ไพร่หลวง" ส่วน "ไพร่" ที่พระมหากษัตริย์ทรงแจกจ่ายให้ไปอยู่ในการควบคุมดูแลของขุนนางหรือข้าราชการนั้น เรียกว่า "ไพร่สม" พระมหากษัตริย์และมูลนายก็จะต้องให้การคุ้มครอง "ไพร่" เป็นการตอบแทน

ในยามมีศึกสงคราม พระมหากษัตริย์ก็จะระดมกำลังคนทั้ง "ไพร่หลวง" และ "ไพร่สม" จากมูลนายต่างๆ มาประกอบขึ้นเป็นกองทัพ ในยามปกติ นอกจาก "ไพร่" จะต้องทำงานให้กับมูลนายตามระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ยังจะต้องส่งส่วยให้กับมูลนายเป็นอาหาร หรือของใช้ที่จำเป็นอื่นๆ อีกด้วย

สำหรับ "ไพร่" ที่อยู่ห่างไกลจากเมืองออกไปก็อาจจะไม่ต้องถูกเรียกตัวมาไ้แรงงาน ที่เรียกว่า "ไพร่ส่วย" แต่ว่า "ไพร่ส่วย" พวกนี้จะมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดหา "ของป่า" ที่มีค่าหรือที่เป็นยุทธโปกรณ์มาส่งให้มูลนาย

ดังนั้น "ไพร่" จึงเป็นหน่วยผลิตของสังคม นอกจากการทำกินเพื่อเลี้ยงชีพแล้ว ผลผลิตที่เหลือจะต้องส่งไปให้มูลนายอีกส่วนหนึ่งด้วย ขุนนางและข้าราชการในสมัยอยุธยาและสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้นนั้นไม่มีเงินเดือนจากหลวง แต่จะดำรงฐานะอยู่ได้ด้วยแรงงานของไพร่ที่ใช้ในการผลิตและในการเกณฑ์แรงงานทำกิจอื่น ๆ รวมทั้ง "ส่วย" ที่ไพร่ต้องจัดหาส่งมาให้ตามจำนวนที่กำหนด...

เรื่องพระมเหสีกับพระมหาราช... "พระมเหสีกับพระมหาราช"...

ศาลปกครอง เป็นองค์กรตุลาการที่มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาททางปกครอง หรือที่เรียกว่า “คดีปกครอง” ซึ่งก็คือข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน หรือ ข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันนั่นเอง ด้วยเจตนารมณ์ในการจัดตั้งที่มุ่งหวังจะปกป้องสิทธิของประชาชนและสร้างบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการไปพร้อมกัน ศาลปกครองได้สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามในการทำงานเพื่อบรรลุเจตนารมณ์ดังกล่าวผ่านระบบวิธีพิจารณาคดีของศาลปกครอง คำสั่ง และคำพิพากษา

ในเรื่องระบบวิธีพิจารณาคดีปกครองนั้น ศาลปกครองมีระบบวิธีพิจารณาคดีที่มุ่งให้เกิดความเป็นธรรมกับทั้งฝ่ายประชาชนและฝ่ายราชการ มิให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

ขาดความเข้าใจเรื่องเอกสารหรือไม่มีเอกสารหลักฐาน

นอกจากในชั้นการฟ้องคดีแล้ว ในชั้นการแสวงหาข้อเท็จจริง ศาลปกครองยังมีบทบาทในการปกป้องคุ้มครองสิทธิของประชาชนด้วยการทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงเอง ซึ่งต่างกับการดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาทั่วไป ที่คู่ความมีหน้าที่ต้องแสวงหาและนำเสนอพยานหลักฐานต่อศาลเพื่อพิสูจน์ข้อกล่าวอ้างของตน ศาลในคดีทั่วไป จึงมีหน้าที่กำกับควบคุมให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาและการเสนอพยานหลักฐานของคู่ความเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดและรับฟังพยานหลักฐานที่แต่ละฝ่ายเสนอแล้วจึงวินิจฉัยไปตามข้อเท็จจริงที่ได้รับฟัง ซึ่งจะเรียกระบบวิธีพิจารณาแบบนี้ว่า “ระบบกล่าวหา” แต่สำหรับการพิจารณาคดีปกครอง

ศาลปกครอง กับบทบาทหน้าที่

ในการปกป้องสิทธิของประชาชนและสร้างบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการ

ส่วนสารนิเทศ สำนักงานศาลปกครอง

ต้องได้เปรียบหรือเสียเปรียบกัน โดยที่ระบบวิธีพิจารณาคดีปกครองเป็นระบบที่ใช้เอกสารเป็นหลัก ขั้นตอนต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีปกครองจึงต้องอาศัยเอกสารเป็นส่วนใหญ่ เริ่มต้นตั้งแต่เมื่อผู้เดือดร้อนเสียหายประสงค์จะฟ้องคดี ก็จะต้องยื่นคำฟ้องเป็นหนังสือที่มีองค์ประกอบครบถ้วนพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เป็นคดีความ ซึ่งในขั้นตอนนี้กฎหมายจัดตั้งศาลปกครองได้กำหนดให้สำนักงานศาลปกครองเป็นหน่วยงานที่คอยช่วยเหลือประชาชนในเรื่องการเขียนและแก้ไขคำฟ้องให้เป็นไปโดยถูกต้องและมีองค์ประกอบครบถ้วน ดังนั้นผู้เดือดร้อนเสียหายจึงมีต้องกังวลว่าจะเสียเปรียบส่วนราชการ เพราะ

จะใช้ระบบที่แตกต่างออกไปจากนี้ซึ่งเรียกว่า “ระบบไต่สวน” ในระบบนี้ศาลจะทำหน้าที่มากกว่าการรับฟังพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงที่แต่ละฝ่ายนำเสนอ โดยศาลจะลงไปทำหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงด้วยตนเอง เช่น ศาลจะเป็นผู้ซักถามคู่กรณีหรือพยานเอง ศาลจะเป็นผู้กำหนดระยะเวลาให้คู่กรณีต้องชี้แจงข้อเท็จจริงหรือส่งเอกสารหลักฐานต่างๆ มาให้ศาล เป็นต้น เหตุที่การพิจารณาคดีปกครองจำเป็นต้องใช้ระบบวิธีพิจารณาที่แตกต่างออกไป เนื่องจากในคดีปกครองส่วนใหญ่นั้น เอกสารหลักฐานที่จะใช้พิสูจน์ยืนยันข้อกล่าวอ้างจะอยู่ในความครอบครองของฝ่ายราชการ จึงเป็นการยากสำหรับ

ประชาชนที่จะหาหลักฐานเหล่านั้นมายืนยันข้อกล่าวอ้างของตน จึงต้องให้ศาลทำหน้าที่เป็นผู้แสวงหาหลักฐานนั้นๆ เอง เพื่อเอื้ออำนวยให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชน ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ต้องกังวลว่าจะเสียเปรียบในการดำเนินคดีกับราชการ เพราะไม่มีเอกสารหลักฐานในครอบครอง และในชั้นการพิจารณาพิพากษาคดี ระบบวิธีพิจารณาคดีปกครองยังกำหนดให้มีการเสนอความเห็นในเชิงวินิจฉัยคดีโดยตุลาการอีกท่านหนึ่งที่มีได้ร่วมอยู่ในองค์คณะที่เรียกว่า “ตุลาการผู้แถลงคดี” โดยกำหนดให้ตุลาการผู้แถลงคดีเสนอความเห็นที่เรียกว่า “คำแถลงการณ์” ก่อนที่จะมีการพิพากษาคดี เพื่อเป็นการถ่วงดุลการพิจารณาพิพากษาขององค์คณะให้มีการใช้ดุลพินิจโดยถี่ถ้วนรอบคอบที่สุด

ที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น เป็นความพยายามของศาลปกครองในการปกป้องสิทธิของประชาชนโดยผ่านระบบวิธีพิจารณาคดีปกครอง ซึ่งผลจากการดำเนินการตามกระบวนการวิธีพิจารณาคดีปกครองนี้

ทำให้ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาและคำสั่งที่มีส่วนสำคัญในการปกป้องสิทธิของประชาชนมาแล้วหลายคำพิพากษาและคำสั่งด้วยกัน นับตั้งแต่ศาลปกครองเปิดทำการในเดือนมีนาคม พุทธศักราช 2544 เป็นต้นมา เช่น คำพิพากษาคดีป๋อขยชะราชาเทวะ คำสั่งคดีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน คำพิพากษาคดีโคบอลท์ คำพิพากษาคดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควรในการพิจารณาให้สัญชาติไทย คำพิพากษาคดีโกงที่ดินปทุมธานี เป็นต้น

นอกจากคำพิพากษาและคำสั่งของศาลปกครองนั้น ยังมีส่วนสำคัญในการสร้างบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการด้วย นั่นก็คือเมื่อมีคดีพิพาททางปกครองเกิดขึ้นและศาลปกครองได้มีคำสั่งหรือคำพิพากษาเกี่ยวกับคดีนั้นแล้ว คำสั่งหรือคำพิพากษานั้นเองจะเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการให้แก่หน่วยงานทางปกครองที่เกี่ยวข้องว่า

ต่อไปเมื่อมีเรื่องในลักษณะทำนองเดียวกันกับเรื่องที่มีการพิพาทหรือวินิจฉัยชี้ขาดในคดีปกครองแล้ว หน่วยงานทางปกครองควรจะปฏิบัติอย่างไรให้ถูกต้อง ซึ่งนอกจากจะเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดข้อพิพาทในทำนองเดียวกันขึ้นมาสู่ศาลปกครองแล้ว ยังเป็นการสร้างหลักประกันในการปฏิบัติราชการให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยว่าหากปฏิบัติราชการอย่างถูกต้องตามกฎหมายก็สามารถทำงานได้อย่างไร้กังวล แม้เมื่อจะต้องเป็นคดีความในศาลก็สามารถนำสิ่งที่ได้ปฏิบัติตามแนวทางที่วางไว้มาใช้แก้ต่างได้

นอกจากความพยายามของศาลปกครองในการปกป้องคุ้มครองสิทธิของประชาชนและวางบรรทัดฐานการปฏิบัติราชการ โดยผ่านระบบวิธีพิจารณาคดีปกครอง คำสั่งและ คำพิพากษาแล้ว สำนักงานศาลปกครองในฐานะเป็นหน่วยธุรการของศาลปกครองซึ่งมีภาระหน้าที่หนึ่งใน

การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับศาลปกครองให้แก่ประชาชน ก็ ได้

ศาลปกครอง

พยายามสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ประชาชนกลุ่มต่างๆ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยผ่านทางเอกสารประชาสัมพันธ์ และการจัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งทั้งหมดก็เป็นไปเพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงสิทธิของตน และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติราชการด้วยความระมัดระวัง อันจะนำไปสู่การสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมในท้ายที่สุด

จากที่ได้กล่าวมาทั้งหมด คงจะทำให้ภาพของศาลปกครองในฐานะเป็นองค์กรหนึ่งที่จะเข้ามาช่วยทำหน้าที่ปกป้องสิทธิประชาชนและคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมมีความชัดเจนขึ้น แม้ว่าจะเป็นองค์กรที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นได้ไม่นาน แต่ด้วยเจตนารมณ์ที่ชัดเจนประกอบกับการสนับสนุนจากภาคประชาชนและภาครัฐ จะทำให้ศาลปกครองสามารถอำนวยความเป็นธรรมให้เกิดในสังคมได้อย่างต่อเนื่องตลอดไป

โครงการเสริมสร้างความพร้อมแก่ชุมชนท้องถิ่น จังหวัดนครสวรรค์

โดย มัทนา รามพันธุ์
สำนักประชาสัมพันธ์

เมื่อวันที่ ๗ - ๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้จัดฝึกอบรมผู้นำ ชุมชนตามโครงการนำร่อง ในโครงการเสริมสร้างความพร้อมแก่ชุมชนท้องถิ่น หลักสูตร "กระบวนการเสริมสร้างผู้นำนักประชาธิปไตยแบบการมีส่วนร่วม" ครั้งที่ ๒ ขึ้น ณ โรงแรมบ้านสวนรีสอร์ท จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา และกระตุ้นให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เข้ารับการอบรม วิทยากร และสมาชิกวุฒิสภา โดยใช้เทคนิคกระบวนการในการมีส่วนร่วมซึ่งยึดผู้เข้ารับการอบรมเป็นศูนย์กลางในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ

ในการจัดฝึกอบรมครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากผู้เข้ารับการอบรมเป็นอย่างดี โดยมีผู้เข้ารับการอบรมจากภาคราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๑๒๐ คน นอกจากนี้ยังได้รับเกียรติจากสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์ นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา และนางพัฒนา ศิริวันลาภณ์ รวมทั้ง นายสุนทร จินดาอินทร์

สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร นางมาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร นายภิญโญ นิโรจน์ และนายสมควร โอบอ้อม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ เข้าร่วมโครงการฯ ในครั้งนี้ด้วย

ตลอดระยะเวลา ๒ วันของการฝึกอบรม นอกจากผู้เข้ารับการอบรมได้เข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้เทคนิคกระบวนการในการมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างและมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาและระบบการเมืองการปกครอง

ในระบอบประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้นแล้ว ผู้เข้ารับการอบรมได้มีโอกาสนำเสนอปัญหา และร่วมแสดงความคิดเห็น โดยผ่านเวทีเสวนากับสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งมีสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๓ ท่าน นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์ นายสุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร นางมาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร และร่วมตอบข้อซักถามของผู้เข้ารับการอบรม โดยประเด็นปัญหาที่ได้รับ ความสนใจจากผู้เข้ารับการอบรม คือ

- การเลือกคณะกรรมการองค์กรอิสระ มักมีบุคคลที่ใกล้ชิดรัฐบาลได้รับการคัดเลือก วุฒิสภาจะอย่างไรให้การคัดเลือกบุคคล มีความเป็นกลาง
- จะมีวิธีการอย่างไรกับกรณีที่สมาชิกวุฒิสภา ลาดดก เช่น กรณีนายเกษม รุ่งตนเกียรติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุรินทร์ ทำให้ต้องมีการเลือกตั้งใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณ
- ทำอย่างไรให้วุฒิสภาลดจากการถูกครอบงำจากพรรคการเมือง มีอิสระอย่างแท้จริง

• โครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกคน ยังมีปัญหาเนื่องจากยาที่แพทย์ให้ผู้ป่วยเป็นยาเกรดไม่ดี หากต้องใช้ยาเกรดดีต้องซื้อเอง ทำอย่างไรจึงจะไม่ให้เกิดปัญหาแบบนี้ขึ้น

• ทำอย่างไรจะให้ประชาชนมีความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งแสดงความคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย

• วิธีการแก้ไขปัญหาเรื่องการทุจริตการซื้อเสียงของการเลือกตั้งระดับล่าง (อบต.) ประเด็นปัญหาต่างๆ ที่ผู้เข้ารับการอบรมได้นำเสนอต่อสมาชิกวุฒิสภานั้น สมาชิกวุฒิสภา ทั้ง ๓ ท่านได้ร่วมตอบข้อซักถามของผู้เข้ารับการอบรม จนได้รับความชัดเจนและเข้าใจในประเด็นปัญหาต่างๆ เป็นอย่างดี และเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้เข้ารับการอบรมทุกท่าน

การฝึกอบรมครั้งนี้ ผู้เข้ารับการอบรมได้รับความรู้ ความเข้าใจ และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ในแต่ละกิจกรรมของการฝึกอบรม รวมทั้งทำให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้เข้ารับการอบรมด้วยกัน ประกอบกับสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ ร่วมเป็นวิทยากรพิเศษในโครงการฯ ทำให้การดำเนินงานตามโครงการฯ บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ และผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมนำไปเผยแพร่ต่อไป

จากการจัดโครงการเสริมสร้างความพร้อมแก่ชุมชนท้องถิ่น หลักสูตร "กระบวนการเสริมสร้างผู้นำประชาชนไทยแบบการมีส่วนร่วม" ได้รับเกียรติจาก นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์ ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นว่า

"การคิดเอง ทำเองได้หมดยุคไปแล้ว ซึ่งการที่มีคนหลายคนช่วยกันคิด ช่วยกันทำ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนจึงเป็นสิ่งที่ดี ที่จะพัฒนาบ้านเมือง โดยเฉพาะการเป็นประชาธิปไตยจะทำให้เกิดการปกครองที่ยั่งยืน ในขณะที่การปกครองในระบบเผด็จการค่อยสลายลงไปหมด อย่างไรก็ตามการเป็นประชาธิปไตยนั้นจะใช้คำพูดเพียงอย่างเดียวไม่ได้ ต้องให้ประชาชนเข้าใจและมีส่วนร่วมในการทำให้เกิดประชาธิปไตย การจัดโครงการเสริมสร้างความพร้อมแก่ชุมชนท้องถิ่น ได้ฝึกอบรมบุคลากรให้เป็นผู้นำประชาธิปไตย ซึ่งถือว่าเป็นโครงการฯ ที่มีประโยชน์และคุ้มค่าอย่างยิ่ง เหมาะสมกับงานของวุฒิสภาที่ต้องทำเรื่องนี้อย่างจริงจัง

โครงการฯ ดังกล่าวมีรูปแบบที่เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมที่ผู้เข้ารับการอบรมต้องทำงานอย่างเป็นทีม ถือเป็นพื้นฐานความรู้ในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งภายหลังการฝึกอบรมเสร็จสิ้นแล้วผู้เข้ารับการอบรมได้สะท้อนความรู้สึกพอใจเป็นอย่างมากต่อโครงการฯ ดังกล่าวที่วุฒิสภาได้ดำเนินการ

ขอฝากข้อเสนอแนะว่า โครงการฯ นี้ ควรมีการขยายโครงการออกไปทั่วทุกจังหวัดของประเทศ เพื่อฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจ และเป็นผู้นำนักประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ซึ่งจะมีการติดตามผล มีศูนย์กลางในการติดต่อประสานงาน กระตุ้นให้มีการสร้างเครือข่าย และให้ข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ของผู้เข้ารับการอบรม โดยผ่านประธานรุ่นเป็นตัวกลางในการประสานงาน..."

โครงการเสริมสร้างความพร้อมแก่ชุมชนท้องถิ่น หลักสูตร "กระบวนการเสริมสร้างผู้นำประชาชนไทยแบบการมีส่วนร่วม" ณ จังหวัดระยอง ระหว่างวันที่ ๘ - ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๖

โดย จ่าณรงค์ ทองประเสริฐ
ราชบัณฑิต

ศาสตราจารย์ธานีินทร์ กรัยวิเชียร

กับ ราชบัณฑิตยสถาน

ข้าพเจ้าได้นำเรื่องเกี่ยวกับศาสตราจารย์ธานีินทร์ กรัยวิเชียร องคมนตรี ในด้านภาษาไทยมาเสนอท่านผู้อ่านหลายครั้งแล้ว โดยเฉพาะภาษาถิ่นต่างๆ ที่ท่านผู้อ่านพบเจอที่มิใช่คนในถิ่นนั้นๆ มักเข้าใจผิด ซึ่งอาจทำให้การวิจัยและพิพากษาผิดพลาดไปเพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ได้

ราชบัณฑิตยสถาน The Royal Institute

เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ราชบัณฑิตยสถาน ได้จัดให้มีการสัมมนาเรื่อง “การใช้ภาษาไทย : ปัญหาและแนวทางแก้ไข” ณ โรงแรมรอยัลริเวอร์ โดยได้เชิญ ศาสตราจารย์ธานีินทร์ กรัยวิเชียร องคมนตรี เป็นผู้แสดงปาฐกถา นำ ท่านได้กรุณาส่งคำบรรยายในคราวนั้นมาให้ ข้าพเจ้าด้วยข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นคำบรรยายที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง จึงขออนุญาตนำคำบรรยายบางตอนมาเสนอท่านผู้อ่านต่อไป ท่านศาสตราจารย์ธานีินทร์ กรัยวิเชียร ได้เริ่มต้นคำบรรยายด้วยเรื่อง “ความสำคัญของภาษาไทย” ดังนี้

“ผมมองในแง่ที่ว่า ไม่ว่าใครก็ตามขาดไม่ได้ในเรื่อง ภาษา เพราะภาษามีความสำคัญสำหรับชีวิตของเรา ไม่ว่าจะ อยู่ในสังคม หรือแม้จะอยู่คนเดียว เราก็ต้องคิด การคิด ก็ต้องอาศัยภาษาเป็นสื่อ เพราะฉะนั้น จะเห็นได้ว่า ภาษามีความสำคัญขั้นสุดยอดในชีวิตที่เดียวในสังคม เคล็ดสำคัญของภาษา คือ ความหมายจะต้องสื่อตรงกันทั้งผู้ส่งและผู้รับ ถ้าหากไม่เห็นตรงกันเมื่อไร ก็เกิดเรื่องเมื่อนั้น”

“ผมขอยกตัวอย่างเรื่องจริงสักเรื่องหนึ่ง มีคดีขึ้นสู่ศาลว่า รถประจำทางสายหนึ่ง เมื่อแล่นไปถึงสุดทางแล้ว ก็กลับรถ คนขับได้ให้กระเป๋ารถลงไปดูทางว่าพอจะมีที่ว่างกลับรถได้หรือไม่ กระเป๋ารถลงไปดูทางแล้วก็บอกว่า “พอๆ” คนขับรถก็ขับเรื่อยไป กระเป๋ารถบอก “พอๆ” คนขับรถ ก็ยังขับเรื่อยไป จนกระทั่งชนรถที่จอดอยู่ข้างท้ายรถประจำทาง พังพินาศ นี่แหละครับ คำว่า “พอ” คำเดียว คนพูดหมายความว่าอย่างหนึ่ง แต่คนฟังเข้าใจอีกอย่างหนึ่ง คนขับเข้าใจว่า “ยังมีที่ว่างพอ” แต่กระเป๋ารถหมายความว่า “พอนะ หยุดที” ชนกันพังพินาศ นี่แหละเรื่องของภาษาคำเดียวกัน แต่เข้าใจต่างกัน เกิดปัญหาแน่ๆ อาจถึงขั้นอันตราย เพราะฉะนั้น เรื่องที่สำคัญ คือ จะทำอย่างไรภาษาจึงจะสื่อความหมายได้ผลดีที่สุด”

ท่านศาสตราจารย์ธานีินทร์ กรัยวิเชียร องคมนตรี ข้าพเจ้าถือว่าเป็นบุคคลสำคัญยิ่งที่มีส่วนสำคัญในการผลักดันให้มี “พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน

พ.ศ. ๒๕๒๕” ขึ้น เพราะในสมัยที่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านได้ขอให้ราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งในขณะนั้นมี ศาสตราจารย์ ดร.เสริม วินิจฉัยกุล เป็นนายกราชบัณฑิตยสถาน ทำการปรับปรุง “พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๔๙๓” ให้สมบูรณ์ โดยใช้เวลาเกือบ ๓ ปี จึงได้ปรับปรุงแล้วเสร็จ ท่านศาสตราจารย์ธานินทร์ กรัยวิเชียร จึงได้กล่าวถึง “ราชบัณฑิตยสถาน” และ “พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน” ไว้ในการบรรยายครั้งนั้น ดังนี้

“ราชบัณฑิตยสถาน”

“ผมตระหนักดีว่าราชบัณฑิตยสถาน เป็นศูนย์กลาง ทั้งด้านการอนุรักษ์และการพัฒนาภาษาไทยในระดับชาติ ไม่มีที่ใดอีกแล้วที่จะทำหน้าที่นี้ได้ดีกว่าราชบัณฑิตยสถาน ทั้งการอนุรักษ์และการพัฒนาด้วย”

“ช่วงนี้ก็มีข่าวที่เกี่ยวข้องกับราชบัณฑิตยสถาน คือ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคมนี้เอง คณะกรรมาธิการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณางบประมาณของราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งคาดว่าในปีงบประมาณใหม่นี้จะได้รับแนบ ๔๓,๗๖๐,๐๐๐ บาทเศษ ตามความเห็นผม ราชบัณฑิตยสถานควรจะได้รับงบประมาณมากกว่านี้เล็กน้อย เพราะทำหน้าที่ที่สำคัญในเรื่องของภาษาไทย เท่าที่ท่านทำมานี้จะเห็นได้ว่าดีมาก แต่ก็ยังมีโอกาสที่จะขยายขยายผลงานออกไปอีก หากฟังเสียงจาก คณะกรรมาธิการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร จะเห็นว่าได้เปิดช่องไว้ว่าควรจะมีการปรับอัตราเงินเดือนของผู้ที่อยู่ที่ ราชบัณฑิตยสถานให้สูงขึ้นตามความสำคัญของลักษณะงานด้วย จากนั้นก็เป็นเรื่องของราชบัณฑิตยสถานเองที่จะต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐ นี่เป็นข่าวดีข่าวหนึ่ง อันนี้ คณะกรรมาธิการฯ ได้ขอให้ราชบัณฑิตยสถานใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่สนับสนุนในการเผยแพร่การใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง เรียกได้ว่า รัฐสภาให้ไฟเขียวตลอดทางในแง่ของการที่จะพัฒนาตัวของราชบัณฑิตยสถานเอง จึงเป็นโอกาสทองที่ราชบัณฑิตยสถานไม่ควรจะมองข้ามไป”

“พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน”

“คราวนี้มาพูดถึงเรื่องงานของราชบัณฑิตยสถาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับภาษาไทย มีงานชิ้นเอกอยู่ชิ้นหนึ่ง คือ การสร้างพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ถ้าพูดถึงคือ

ฉบับ พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งต้องยอมรับกันว่า เป็นผลงานชิ้นโบแดงจริงๆ ซึ่งฉบับเดิมคือ ฉบับ พ.ศ. ๒๔๙๓ ก็ทำได้ดี ฉบับ ๒๕๒๕ ซึ่งปรับปรุงครั้งใหญ่ก็ทำได้ดีขึ้นไปอีก แม้จะมีข้อขาดตกบกพร่องบ้างก็เป็นธรรมดาและมีไม่มากนัก พจนานุกรมฉบับนี้ถือเป็นหลักในการใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี ไม่ใช่เฉพาะทางราชการและภาคเอกชนทั่วไปเท่านั้นที่อาศัยพจนานุกรมฉบับนี้ แม้ศาลยุติธรรมเองก็อาศัยพจนานุกรมฉบับนี้เป็นหลักในการตัดสินคดีต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับความหมายของคำธรรมดา ศาลยุติธรรมไม่ว่าจะเป็นศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ หรือศาลฎีกา ถือเคร่งครัดตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานตลอดมา แต่อย่างที่ท่านผู้อ่านตระหนักกันอยู่เป็นอย่างดีว่า ภาษานั้นย่อมจะมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทั้งเพิ่มพูนขึ้นทุกเมื่อเชียว ทางราชบัณฑิตยสถานก็พยายามติดตามการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะศัพท์ที่ยุติแล้ว ถือได้ว่า ทำหน้าที่เป็นอย่างดีตลอดมา อย่างไรก็ตามด้วยความเคารพต่อราชบัณฑิตยสถาน ผมขอล่าว่าในแง่ของวิชาการนั้น ไม่มีที่ติ แต่ในแง่ของการปฏิบัติ มีปัญหาที่ราชบัณฑิตยสถานควรพิจารณาคือ พจนานุกรมฉบับนี้เป็นหนังสืออ้างอิงที่จำเป็นของทุกคนที่ใช้ภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นหน่วยราชการ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา และสถานศึกษาทุกระดับ หรือใครก็ตามที่ต้องการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องก็ต้องใช้พจนานุกรมฉบับนี้ แต่ที่น่าเสียดายที่ขณะนี้ไม่มีพจนานุกรมฉบับนี้ขายในท้องตลาดเลยขาดตลาดถึง ๓ ปีกว่าแล้ว การให้ผู้อื่นจัดพิมพ์อาจมีปัญหาเรื่องลิขสิทธิ์ หรือมีปัญหาในเรื่องการทำสัญญาจ้างพิมพ์ แต่นั่นไม่ควรเป็นอุปสรรคสำคัญที่จะทำให้หนังสือขาดตลาดไป ปัญหานี้ น่าจะต้องมีการแก้ไขโดยเร่งด่วน ผมขอเรียนด้วยความเคารพว่า ราชบัณฑิตยสถานควรมีผู้รับผิดชอบในด้านนี้โดยตรง ผมขอเสนอแนะเงื่อนไข ๒ ประการ ประการแรก ไม่ควรให้พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานนี้ขาดตลาดเลย ประการที่สอง ราชบัณฑิตยสถานควรจำหน่ายพจนานุกรมฉบับนี้ในราคาใกล้ราคาคูหา เพียงไม่ขาดทุนก็ถือว่าน่าจะใช้ได้แล้วเพื่อสนับสนุนให้มีผู้ใช้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้”

ข้อคิดเห็นของ ท่านศาสตราจารย์ธานินทร์ กรัยวิเชียร องคมนตรี ยังมีอีกหลายแง่หลายมุมที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ข้าพเจ้าจะได้นำมาเสนอท่านผู้อ่านในโอกาสต่อไป

กิจกรรมสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา จัดโครงการฝึกอบรมและสัมมนาออกสถานที่ ณ จังหวัดต่างๆ ดังนี้

วันที่ ๖ - ๘ มิถุนายน ๒๕๔๖

ฝึกอบรมผู้นำชุมชน ในโครงการเสริมสร้างความพร้อมแก่ชุมชนท้องถิ่น หลักสูตร "กระบวนการเสริมสร้างผู้นำนักประชาธิปไตยแก่การเมืองมีส่วนร่วม" ณ โรงแรมบ้านสวนรีสอร์ท จังหวัดนครสวรรค์

วันที่ ๑๔ - ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๖

โครงการสัมมนา "เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ด้านเลขานุการในที่ประชุมคณะกรรมาธิการ" ณ โรงแรมจอมเทียนธานี จังหวัดชลบุรี

วันที่ ๒๐ - ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๖

โครงการสัมมนา "เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย" ณ โรงแรมเดือนฉายรีสอร์ท จังหวัดกาญจนบุรี

วันที่ ๒๘ - ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๖

โครงการสัมมนา "การเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการให้บริการของลูกจ้างประจำ" ณ เมืองวานรวิสัย จังหวัดกาญจนบุรี

รัฐธรรมนูญ (มาตรา ๓๐๓)

หากท่านเห็นผู้ใดมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

๑. ร่ำรวยผิดปกติ
๒. ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่
๓. ส่อว่ากระทำผิดต่อหน้าที่ราชการ
๔. ส่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม
๕. ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย

วุฒิสภามีอำนาจถอดถอน

ผู้มีพฤติกรรมดังกล่าวออกจากตำแหน่งได้

ศูนย์บริการวุฒิสภา

- สายด่วน ๑๕๖๒
- โทร. ๐-๒๒๔๔-๑๗๗๗, ๐-๒๒๔๔-๑๗๗๘
 - โทรสาร. ๐-๒๒๔๔-๑๗๗๙
 - www.senate.go.th

สารวุฒิสภา

เป็นวารสารฉบับรายเดือน

จัดพิมพ์เผยแพร่เป็นอภินิพนธ์การ โดยสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

หากต้องการข้อมูล ข้อเสนอ หรือคำถามใดๆ เกี่ยวกับวุฒิสภาหรือรัฐสภา

กรุณาติดต่อ: กลุ่มงานผลิตเอกสารเผยแพร่ สำนักประชาสัมพันธ์

ถนนจตุทองใต้ ดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ โทร. ๐-๒๙๔๔-๕๖๖๑-๒ โทรสาร. ๐-๒๙๔๔-๕๖๖๔